DEN DANSKE *Stjerne*

NR. 4
APRIL 1964
113. ÅRG.

DEN *danske* STJERNE

Organ for JESU KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nr. 4

APRIL 1964

113. ÅRG.

Indhold:

Forsidebillede:

Den europæiske missionspræsident,
apostel Ezra Taft Benson.

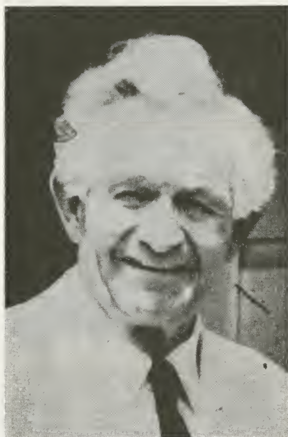
Den danske Stjerne udkommer den 1. i hver måned og abonnementsprisen (incl. porto) er i Danmark kr. 13,00 pr. halvår, kr. 25,00 for et helt år + oms 9%, i udlandet $ 3,00 pr. halvår, $ 5,00 for et helt år. I løssalg kr. 2,50 pr. nummer.

Betaling kan i Danmark ske gennem postgiro 333.38 til
Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, Priorvej 12, København F. Telefon 01 - 34 24 55

R. Earl Sorenson, missionspræsident, ansvarh. redaktør
Mary W. Kaiser, redaktør
Annoncer: Jørgen W. Schmidt

ORACO-reklame *97 03 35

Tryk: O. Christensen, Holte

Det evige Liv

af *præsident David O. McKay.*

Hvad er det vi skulle søge efter, nu hvor vi er kommet et lille stykke ind i det nye år? Er det ikke efter det evige liv? Hvad er det? Menneskehedens Frelser gav os denne definition:

»Og dette er det evige liv, at de kender dig, den eneste sande Gud, og ham, som du har sendt, Jesus Kristus«. *(Johs. 17:3).*

Det evige liv! Hvad er bedre? Hvad er mere værdifuldt? I unge mennesker, som holder af videnskab, læs og prøv at finde ud af, hvad videnskabsmændene mener livet er. De kan ikke fortælle jer det. De ser dets virkninger. De ser det åbenbaret allevegne omkring os. De ser det alle steder — i skovene og i luften. Dets store tilkendegivelse ligger i menneskenes børn — Guddommens afkom — og I har en chance for at leve evigt.

Det evige liv er at kende Gud og Jesus Kristus, som Han har sendt.

Hvorledes kan vi kende Gud? En lovkyndig spurgte engang Jesus: »'Mester! hvad skal jeg gøre for at jeg kan arve evigt liv?'

Da sagde han til ham: 'Hvad står der skrevet i loven, hvordan læser du?'

Han svarede og sagde: 'Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele din styrke og med hele dit sind, og din næste som dig selv.'

Han sagde til ham: 'Du har svaret rigtigt! gør dette, så skal du leve.'« *(Luk. 10:25—28).*

Ved en anden lejlighed fortalte Frelseren en gruppe mennesker, hvorledes de kunne vide det. Han sagde: »Min lære er ikke min egen, men hans ,som sendte mig.« *(Johs. 7:16).*

Oh, I unge (og de, som vil bevare ungdommens værdifulde synspunkt), lyt til dette, hvis I vil kende Gud og Jesus Kristus, som Han sendte.

»Min lære er ikke min egen, men hans, som sendte mig.

Hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare, om læren er fra Gud, eller jeg taler af mit eget.« *(Luk. 7:16—17).*

Dér er dit svar.

Men så rejser det spørgsmål sig, hvad er Hans vilje? Det er allerede besvaret ved det, som den lovkyndige sagde:

»Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og med hele din sjæl og med hele din styrke og med hele sit sind, og din næste som dig selv.« *(Luk. 10:27).*

Men det er besvaret endnu mere i enkeltheder af Kristi øverste apostel på Pinsefestens dag, da tre tusind mennesker blev stukket i hjertet, og de råbte:

»'Brødre! hvad skal vi gøre?'

Peter sagde til dem: 'Omvend jer og lad jer døbe hver især i Jesu Kristi navn til jeres synders forladelse, så skal I få Helligånden som gave.

Thi jer gælder forjættelsen, jer og jeres børn og alle dem, som er langt borte, så mange som Herren vor Gud vil kalde.'« *(Ap. Gern. 2:37—39).*

Senere føjede denne samme apostel flere specielle dyder til, da han talte om omvendelse, dåb, hvorledes præstedømmet var kommet til dem og hvorledes de havde »fået del i guddommelig natur«. Hvis I nogensinde kan komme til dette punkt, vil I vide, at Jesus er Kristus og at dette er Guds værk. (Se *2. Peter 1:3—4*).

Så tilføjer Peter:

»Sæt netop derfor al iver ind på i jeres tro at vise dyd, i dyden indsigt, i indsigten afholdenhed, i afholdenheden udholdenhed, i udholdenheden gudsfrygt, i gudsfrygten broderkærlighed og i broderkærligheden kærlighed til alle.

Thi når dette findes hos jer og stadig tager til, så tillader det jer ikke at være uvirksomme eller ufrugtbare i erkendelsen af vor Herre Jesus Kristus,« *(2. Peter 1:5—8)* eller, sagt på en anden måde, at vide, at Kristus og Hans Fader er det evige liv.

Vi kan alle kende den sandhed og leve evigt. Og vær ikke bekymret for, hvad jeres kald i Kirken er. Husk på, at Frelseren leder jer. I udfører på virksom måde Kirkens værk, I har et vidunderligt arbejde. Det er Guds værk. Hold jer nær til Ham, og Han vil vejlede jer ,ikke alene i dette år, 1964, men altid.

David O. McKay

Fra missionens præsidentskab

»Er jeg min broders vogter?«

Udtalelsen »Er jeg min broders vogter?« har atter og atter givet genlyd ned gennem tiderne, lige siden den gang, da Herren kom til Kain, efter at han havde dræbt sin broder Abel, og spurgte ham: »Hvor er din broder Abel?« Kain svarede og sagde: »Det ved jeg ikke; skal jeg vogte min broder?«

»Er jeg min broders vogter?« Mange ville gerne være fri for dette ansvar, og mange undskylder sig fra dette ansvar ved at hævde, at de har alt hvad de kan have ved at tage vare på sig selv og deres eget uden at bekymre sig over andre. Er det rigtigt? Er vi her blot for at tage vare på os selv, kun at bekymre os over vort eget velfærd uden en eneste tanke på vor næste eller vore venner eller vore slægtninge? Hvad har Herren sagt til os om denne sag? Da Kristus blev spurgt om, hvad der var det store bud i loven, svarede han og sagde: »Du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele dit sind. Dette er det største og første bud. Der er et andet, som er dette ligt: Du skal elske din næste som dig selv. På disse to bud hviler loven og profeterne.« *(Matt. 22:37—40).*

Ud fra kraften i sådanne udtalelser kan vi så tvivle på, om vi skal eller ikke skal være vor broders vogter?

I Kong Benjamins store afskedstale blev dette begreb gjort klart: »Og se, jeg siger jer dette, for at I kan få visdom og lære, at når I er i jeres medmenneskers tjeneste, tjener I blot Gud. Se, I har kaldt mig jeres konge; og hvis jeg, som I kalder jeres konge, arbejder for at tjene jer, burde I da ikke arbejde for at tjene hinanden?« *(Mosiah 2:17—18).*

Trofaste medlemmer af Kirken kan kendes på deres kærlighed og tjenestegerning overfor hinanden. »Derved skal alle kende, at I er mine disciple, at I har kærlighed til hinanden.«

Som medlemmer af Kirken, og mere specielt som medlemmer af præstedømmet, skal vi have anledning til at vise, om vi er eller ikke er vor broders vogter — om vi elsker eller ikke elsker Gud gennem vor tjenestegerning overfor vore medmennesker.

Kirken fremsætter to hovedformål for præstedømmets korums:

1. At hjælpe hvert enkelt medlem af kvorum'et eller gruppen og hans familie til at opnå en tilstand af gennemført velbefindende i legeme, sind og ånd. Ethvert behov hos en mand, der holder præstedømmet, skulle vedkomme det kvorum eller den gruppe, som han tilhører.

2. At hjælpe Kirken selv ved udførelsen af de guddommelige pligter, der pålægges den ved at opøve og udvikle medlemmerne af kvorum'et eller gruppen til at forstå og udføre det arbejde, som Kirken har påtaget sig.

For at kunne udføre disse to formål må vi alle indrømme den kendsgerning, at vi er vor broders vogter.

Det nye hjemmelærer-program, som skal indføres ved vor næste distriktskonference, er blevet udarbejdet således, at vi kan arbejde med vore medmennesker — så vi kan elske dem, tjene dem, undervise dem og på denne måde bringe dem tilbage i folden. Vi har i nogle retninger svigtet i vore programmer som et hele eller som enkeltpersoner, ellers ville vi ikke have så mange medlemmer i Kirken, som er ligegyldige og passive. Hjemmelærer-programmet er udarbejdet således, at det skulle hjælpe os, som bærere af det hellige præstedømme, til at opfylde de forpligtelser vi har som bærere af præstedømmet.

Lad os alle kaste et nyt blik på os selv og vor holdning overfor vore brødre og sørge for at vi tjener Herren ved at tjene vore medmennesker.

R. Earl Sorenson,

missionspræsident.

Dette er vort evangelium

af *Harald B. Lee*
af De Tolv Apostles Råd.

Tale ved Generalkonferencen i Salt Lake City 6. oktober 1963.

Jeg beder oprigtigt om Herrens Ånds vejledning, så mit ydmyge budskab ved den Helligånds kraft kan blive båret ud til de mange, som lytter dertil.

For nogle år siden rejste jeg omkring i missionen i de nordlige centralstater, og i Sioux Falls, South Dakota, bad en fader og en datter mig om et interview efter konferencens møder. Han forklarede, at han i sine yngre år havde sluttet sig til en kirke, som ikke døbte ved nedsænkning. Da han ved studium af skriften blev sikker på, at nedsænkning var den eneste rigtige dåbsmåde, sluttede han sig senere til en kirke, hvor han blev døbt ved nedsætkning. Og så havde han en onkel, som tilhørte en kirke, som lærte, at alting i alle andre kirker var forkert. Han besluttede at tilslutte sig sin onkels kirke.

Senere fortalte en ven ham om en universal-kirke. Den havde ingen organisation, behøvede ikke noget autoritativt præstedømme, ingen ritualer. De havde ingen bygninger, de havde en tåget formel: »Tro og bliv frelst«. Og så sluttede han sig til sin ven.

Fornylig havde hans datter gået i en bibelklasse, efter at hun var færdig med skolen, og havde taget eksamen for nogle dage siden. Og ved det afsluttende møde havde den præst, som havde ledet klassen, spurgt dem, om de havde nogle udtalelser eller spørgsmål at stille. Denne opvakte unge student begyndte at stille nogle af de spørgsmål, som to sidste dages hellige missionærer, som var kommet i deres hjem, havde stillet. Præsten blev forvirret og meget vred, og bebrejdende sagde han, at hvis hun havde lært således som hun burde i klassen, ville hun ikke stille sådanne tåbelige spørgsmål.

De var nu ved at blive undervist af to af vore missionærer i Kirkens fundamentale lærdomme, og han sagde til mig efter denne korte samtale: »Hvis jeg tilslutter mig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, ønsker jeg ikke denne gang at begå endnu en fejltagelse. Hvorledes kan jeg være sikker?«

Jeg forklarede den eneste måde til en sikker overbevisning ved at citere Moronis ord: »... og dersom I beder af oprigtigt hjerte og med fast forsæt samt med tro på Kristus, da vil han åbenbare sandheden deraf for jer gennem den Helligånds kraft.

Og gennem den Helligånds kraft kan I kende sandheden i alle ting.« *(Moroni 10:4—5).*

Efter at have citeret dette sagde jeg: »Nu vil jeg gerne anføre nogle af de ydre beviser ,hvorved man kan kende den guddommelige Kirke.«

Selve Kirkens navn er betydningsfuldt, hvis man søger den sande Kirke. Da Mesteren af sine disciple blev spurgt, hvilket navn Hans Kirke skulle kaldes ved, svarede Han: »Og hvordan kan den være min kirke, når den ikke kaldes ved mit navn? Thi, dersom en kirke kaldes ved Moses's navn, da er det Moses's kirke; eller når den kaldes efter noget andet menneskes navn, da er den det menneskes kirke ...« *(3 Nephi 27:8).*

I vore dage har Herren tydeligt ved åbenbaring forkyndt det korrekte navn, fortalte jeg ham: »Thi således skal min kirke kaldes i de sidste dage, nemlig Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige,« *(L. & P. 115:4),* og på denne måde skelne denne forvaltning fra tidligere dages hellige, som var knyttet til navnet Jesu Kristi Kirke.

Men så mindede jeg ham om, at selv om den bærer Mesterens navn, kunne der være flere med Frelserens navn, Jesus Kristus, en anden vigtig ting i den sande Kirke. Efter at Mesteren havde forklaret det navn, ved hvilket Hans Kirke skulle kaldes, tilføjede Han: »... men dersom den kaldes ved mit navn, så er den min kirke, hvis den er bygget på mit evangelium.« *(3 Nephi 27:8).*

Og så spurgte jeg ham til gengæld, hvad er Hans evangelium? Herren har sagt i en åbenbaring: »Og dette er mit evangelium: Omvendelse og dåb i vandet, og da kommer dåben med ild og den Helligånd, ja, Talsmanden, der viser alle ting og forkynder rigets fredelige anliggender.« *(L. & P. 39:6).*

I ny åbenbaring er den sande Kirke blevet defineret som den Kirke, der har myndighed til at overdrage den Helligånd, ja, den Helligånds gave, som til dem, der gør sig værdige, giver retten til at få alle rigets fredelige anliggender åbenbaret for sig. Dette gør meningen tydelig med den forklaring, som Profeten Joseph Smith gav, da han af en Præsident for De Forenede Stater blev spurgt: »Hvori adskiller Deres Kirke sig fra alle andre kirker?« Profeten Joseph Smith svarede med en eneste betydningsfuld udtalelse: »Vi adskiller os fra alle andre kirker, fordi vi har den Helligånd.« *(se DHC 4,42);* med andre ord betyder det, at princippet om fortsat åbenbaring ved den Helligånds kraft er en primær betingelse for den sande Kirke.

Jeg mindede ham om, at apostlen Paulus fremsatte en klar mening i to udtalelser angående de vigtige ting i Kirken. »Ved I ikke«, spurgte apostlen Paulus, »at alle vi, som blev døbt til Kristus Jesus, blev døbt til hans død?

Vi blev altså begravet med ham ved dåben til døden, for at, som Kristus blev opvakt fra de døde ved Faderens herlighed, således skal også vi leve et helt nyt liv.

Thi er vi sammenvoksede med ham ved en død, der ligner hans, skal vi også være det ved en opstandelse, der ligner hans.« *(Rom. 6:3—5).*

Og så skrev han til galaterne: »Alle er I nemlig i Jesus Kristus Guds børn ved troen.

Thi alle I, som blev døbt til Kristus, har iført jer Kristus.

Her er ikke forskel på jøde og græker, træl eller fri, mand eller kvinde; thi alle er I én i Kristus Jesus.

Men når I hører Kristus til, da er I jo Abrahams afkom, arvinger i kraft af forjættelse.« *(Gal. 3:26—29).*

Jeg fortalte vor ven, at den sande Kirke skulle have Mesterens organisation som forbillede, hvori apostlen Paulus har sagt, at vi ikke må være »... fremmede og udlændinge, men de helliges medborgere ...«, og Kirken måtte være »... opbygget på apostlenes og profeternes grundvold med Jesus Kristus som hovedhjørnesten.« *(Ef. 2:19—20).*

Der var andre særlige tegn, som Mesteren sagde ville følge de troende i Hans Kirke: »Den, som tror jeg bliver døbt, skal blive frelst ...

Og disse tegn skal følge dem, der tror: i mit navn skal de uddrive onde ånder; de skal tale med nye tunger;

de skal tage på slanger, og hvis de drikker dødbringende gift, skal det ikke skade dem; på syge skal de lægge hænder, og de skal blive raske.« *(Mark. 16: 16—18).*

Jeg mindede ham om, at der var brug for myndighed, som man ikke bare kan påtage sig, men som må overdrages på Herrens egen måde, som apostlen Paulus sagde: »Og ingen tiltager sig selv den værdighed, men man må som Aron kaldes dertil af Gud.« *(Heb. 5:4).* Dette gjorde Profeten Joseph Smith tydeligere, da han sagde: »Vi tror, at en mand må kaldes af Gud ved profeti og håndspålæggelse af sådanne, som har myndighed dertil, for at prædike evangeliet og tjene i dets forordninger.« *(5. Trosartikel).*

Og så var der et aldrig, aldrig svigtende bevis, som måske kunne være chokerende for ham, men som beviser guddommeligheden af den sande Kirke. Mesteren sagde, omtrent det sidste Han sagde til sine disciple:

»Salige er de, som er forfulgte for retfærdigheds skyld, thi Himmeriget er deres.

Salige er I, når man håner og forfølger jer og lyver jer alt ondt på for min skyld.

Glæd jer og fryd jer: Jeres løn skal være stor i himlene; thi således har man forfulgt profeterne, som var før jer.« *(Matt. 5:10—12).*

Og det modsatte af dette advarede Mesteren om: »Ve jer, når alle mennesker taler godt om jer; thi på samme måde gjorde deres fædre ved de falske profeter.« *(Luk. 6:26).*

Vore missionærer finder i tusindvis hvert år, som er i den samme tilstand af spørgen og usikkerhed, som vor ven og hans datter i South Dakota.. De bærer vidnesbyrd om, at alle disse ydre beviser på den sande Kirke på rette måde kan ses. Yderligere fremhæver de det vidnesbyrd om den Helligånd, hvorved alle kan kende sandheden i alle ting.

For kort tid siden fik jeg i Philadelphia et udklip fra en avis, som gengav en udtalelse af Generalsekretæren for Sammenslutningen af Nationale Kirker, repræsenterende tredive trosretninger. Artiklen havde titlen »Bevægelse bort fra Gud i kirkerne«. Jeg skal blot læse nogle få sætninger:

»Amerikanske kirker blev i mange tilfælde i dag beskrevet osm værende altfor 'reklamebevidste' — mere ivrige efter at behage hoben end at behage Gud.«

»Mange kirker, som giver efter for verdslige skikke, er blevet reklamebevidste. Det drejer sig lige så meget, om ikke mere, om den ydre tiltrækning og virkningen af markedsteknikken som om produktets kvalitet.«

»Mange menigheder ville hellere have en præst, som er en 'god administrator og grundlægger' end en, som er 'en loyal og ydmyg discipel af Jesus Kristus, en tænker og en frygtløs profet af den suveræne og forløsende Herre.'«

»Altfor mange mennesker taler vagt om behovet for 'tro og religion', hellere end om det virkelige behov — for Gud, for at 'vende tilbage til Faderen'«.

Så fik jeg, også medens jeg var i Philadelphia for omkring et år siden, et udklip af Dr. Henry P. Van Dusen, præsident for Unionen af Teologiske Seminarier, hvor han sagde følgende, som det var citeret i avisen:

»En skarp og mærkelig kontrast mellem opbrusningen af religion og en tilbøjelighed til moralitet blev anført af Dr. Henry P. Van Dusen ...

Det er en forstyrrende og forvirrende modsigelse, at genoplivelsen af religion ikke har nogen parallel opbrusen af moralen. Hvis komplekset og illustrerende data kunne blive optegnet på et skema, ville det vise kurver for religiøs vitalitet og moralsk sundhed, som bevæger sig i modsatte retninger.

Indtil nu har tilbagevenden til religion i vore dage ikke frembragt nogen tilsvarende moralsk frugt. Det rejser spørgsmålet om religionens kvalitet og værdi.

Enten vil der være moralsk vækkelse stammende fra religiøs vækkelse, eller også vil denne sidste bortødsles til nytteløshed. Og vor endelige tilstand vil blive en religiøs sterilitet for at passe til det moralske anarki.

Interessen for religion synes at være alle tiders højeste, med et medlemstal i kirkerne på over 100 millioner, men lovovertrædelser, umoral (husk det), og social forvirring er også på toppen.«

Da jeg lagde mærke til disse artikler, tænkte jeg ved mig selv: det er tid for os til at foretage en kritisk selvanalyse af os selv for at se, hvor meget af dette der gælder for os som en Kirke og for os som enkeltpersoner.

Præsident Wilford Woodruff sagde noget: »Vanskeligheden med de sidste dages hellige er, at vi bruger for megen tid med at bekende de andres synder.«

Profeten Nephi advarede om dette, da han forudsagde noget om vore dage: »Ve dem, som tilsidesætter den retfærdige som en ubetydelig ting og forhåner det, der er godt, og siger, at det er intet værd ...« *(2. Nephi 28:16).* Øjensynligt var dette beregnet på dem i Zion eller på de rene af hjertet i Kirken.

»Thi se, på den dag«, sagde Nephi, »skal han (Lucifer) rase i menneskehjerterne og opirre dem til vrede mod det, der er godt.

Og andre vil han berolige og neddysse i vellystig sikkerhed, så at de vil sige: Alt er vel i Zion, ja, Zion trives, alt er vel, og således bedrager djævelen deres sjæle og leder dem omhyggeligt ned til helvede.« *(ibid. 28:20—21).*

Og så advarer han: »Derfor, ve den, der er ligegyldig i Zion.« *(ibid. 28:24).*

»Forbandet er den,« fortsætter Nephi, »som sætter sin lid til mennesket og holder kød for sin arm eller lytter til menneskebud, medmindre de er givet ved den Helligånds kraft.« *(ibid. 28:31).*

Moroni sluttede optegnelsen om sin fader Mormon og tilføjede derpå nogle af sine egne inspirerede bemærkninger om »... ting ... som snart må ske ... da disse ting skal komme frem blandt jer (sandsynligvis mener han dermed fremkomsten af Mormons Bog).« Dette betyder vore dage. Følgende er hvad han sagde (og læg mærke til definitionen på en profeti): Han sagde, »Se, jeg taler til jer, som om I var nærværende, og dog er I det ikke. Men se, Jesus Kristus har vist mig jer, og jeg kender jeres gerninger.« *(Mormon 8:34—35).*

I husker, hvad Mesteren sagde, at djævelen skal rase i menneskenes hjerter, ja, så meget, at hvis det var muligt ville selve de udvalgte i henhold til pagten blive bedraget. Følgende er hvad Moroni sagde: »Og jeg ved, at I vandrer i hjertets stolthed; og der findes ingen med undtagelse af ganske få, som ikke er opblæst af hovmod i hjertets stolthed og går med fine klæder og næ-

rer misundelse og avind og strid og begår forfølgelse og al slags uretfærdighed; og jeres kirker, ja hver og en af dem er blevet uren på grund af jeres stolthed.

Thi se, I elsker penge og jeres gods, jeres fine klæder og udsmykningen i jeres kirker mere, end I elsker de fattige og nødlidende, de syge og de lidende.« *(ibid. 8: 36—37).*

Da jeg læste dette, takkede jeg Herren, at i et kvart århundrede af vort liv har Kirken, gennem velfærdsprogrammet, søgt at lægge den rette vægt der, hvor Herren har lagt den, ved at sætte kærligheden til de fattige og de trængende først.

En af Herrens første åbenbaringer i vore dage siger: »Således har jeg sendt min evige pagt til verden, som et lys for verden og et banner for mit folk, for at ikke-jøderne kan søge til den, og for at den kan være et sendebud til at gå foran og berede vejen.« *(L. & P. 45:9).*

»Men«, sagde Herren, »det er muligt for et menneske at miste nåden og vige bort fra den levende Gud.«

Mærk jer dette, I, som kommer ind i Kirken som omvendte! »Derfor må Kirken altid våge og bede, så den ikke skal falde i fristelse;

ja, endog de, der er helliggjort, må tage sig i agt.« *(ibid. 20:32—34).*

Jo mere komplicerede vort liv og tilstandene i verden bliver, jo mere vigtigt er det for os at holde Jesu Kristi evangeliums formål og principper klart. Det er ikke religionens funktion at besvare alle spørgsmålene om Guds moralske styrelse af universet, men at give os mod til, gennem tro, at møde spørgsmål, som vi aldrig finder svar på i vor nuværende tilstand.

Det var en tænkers kloge råd, som sagde: »Hvis den tid kommer, da du ikke længere kan holde fast ved din tro, så hold fast ved den alligevel. Du kan ikke gå ind i morgendagens usikkerhed og farer uden tro.«

Lad forældre og ledere og Kirkens medlemmer i almindelighed, og forhåbentlig også vore venner, som ikke er medlemmer, lytte til de råd, der til stadighed gives af vore ledere. Tag tid til at meditere og grunde over de ting, der hører til vor gerning. Lev således at vi kan sige ja til guddommelig vejledning. Lad mig atter, når jeg slutter, gentage, hvad jeg har citeret før fra en af Herrens åbenbaringer: »Søg flittigt, bed altid og hav tro, så skal alting tjene jer til gode, dersom I vandrer retskaffent og holder de pagter, I har indgået med hinanden.« *(ibid. 90:24).*

Dette beder jeg ydmygt, at vi må gøre, i vor Herre Jesu navn. Amen.

Forårskonferencerne

afholdes til følgende tider:

Jylland distrikt (i Aarhus) ...... 18. og 19. april

København distrikt (i København) 25. og 26. april

Vi håber, at så mange, som overhovedet er i stand til det, vil overvære konferencerne.

Missionspræsidentskabet

Månedens SPØRGSMÅL

Af Joseph Fielding Smith, præsident for De Tolv Apostles Råd

Johannes Døberens præstedømme.

Spørgsmål:

I vort kvorummøde blev der stillet følgende spørgsmål: »Hvem overdrog det aronske præstedømme til Johannes Døberen?« Vi slog spørgsmålet op og opdagede, at han blev ordineret af en engel. Vi fandt også ud af, at Johannes's fader havde graden præst. Da en præst har myndighed til at ordinere en diakon, en lærer eller en præst i det aronske præstedømme, og hans fader havde myndighed til at ordinere diakoner, lærere og præster og levede på jorden på den tid, hvorfor fik *han* så ikke befaling til at ordinere sin søn i stedet for en engel?

Svar:

Af en eller anden ukendt grund er dette spørgsmål blevet stillet mig flere gange i de sidste par uger. *Grunden til, at det er blevet indsendt, er mig en gåde, da Herren har gjort sagen fuldstændig klar* i åbenbaringerne i Lære og Pagter, de lyder som følger:

»Hvilket evangelium er evangeliet til omvendelse og dåb og syndsforladelse og de kødelige buds lov, som Herren i sin vrede lod blive i Arons hus blandt Israels børn indtil Johannes, hvem Gud oprejste og fyldte med den Helligånd fra moders liv.

Thi han blev døbt, medens han endnu var barn og blev ordineret af en Guds engel til denne magt, da han var otte dage gammel, til at omstyrte jødernes rige og gøre Herrens vej ret for hans folks åsyn og berede dem for Herrens tilkommelse, i hvis hånd al magt er givet.« *(L. & P. 84:27—28).*

Det behagede Herren ikke at åbenbare navnet på den engel, som tjente Johannes. Grunden til, at Zakarias ikke kunne ordinere Johannes, er den kendsgerning, at Johannes modtog visse myndigheds-nøgler, som hans fader Zakarias ikke havde. Derfor måtte denne særlige myndighed overdrages ved dette himmelske sendebud, som på rette måde var bemyndiget og sendt for at overdrage den. Ordinationen af Johannes var ikke blot overdragelsen af det aronske præstedømme, som hans fader også havde, men også overdragelsen af visse betydningsfulde magter, specielt for den tid, hvoriblandt var myndigheden til at omstyrte jødernes rige og »gøre Herrens vej ret«. Desuden skulle det berede jøderne og andre israeliter til Guds Søns komme. Denne store myndighed krævede en særlig ordination udover den magt, som var givet Zakarias eller enhver anden præst, som gik foran ham, derfor blev Herrens engel sendt til Johannes i hans barndom for at overdrage den.

Vanskeligheden med så mange af os er den kendsgerning, at vi drager slutninger angående en eller anden sag uden at kende alle de kendsgerninger, der vedrører denne særlige sag. Det er øjensynligt, at en stor del af Kirkens medlemmer ikke forbereder sig tilstrækkeligt gennem studium, tro og bøn til at forstå mange af de åbenbaringer, som er blevet givet os. Denne mangel på forståelse er ikke Herrens fejl, men den enkeltes fejl.

Måske vil De undskylde mig for denne tanke, som jeg fremsætter uden noget ønske om at finde fejl, men blot for at indprente i vort sind nødvendigheden af en mere gennemgribende granskning af Herrens åbenbarede ord gennem oprigtig bøn og åndens ydmyghed. Det er en meget simpel sag at drage ukorrekte slutninger, hvis man kun forstår en del af kendsgerningerne. Derfor bør Kirkens medlemmer og særlig de, som holder det guddommelige præstedømme, være flittige i deres studium og gøre det i en ydmyghedens og bønnens ånd. Det er tydeligt åbenbaret, at Johannes blev sendt for at berede vejen for Herren ved at lære folket at omvende sig og modtage dåben forud for Guds Søns komme og tjenestegerning. Dette var en meget speciel ordination udover myndigheden hos Zakarias eller nogen anden tidligere ordineret præst, som holdt denne grad før ham.

Da Johannes Døberen sendte mænd til Jesus for at stille Ham spørgsmålet: »Er du den, som kommer, eller skal vi vente en anden?« bar Frelseren vidnesbyrd om storheden hos Johannes med følgende ord: »Hvorfor gik I ud i ørkenen? for at se et rør, som svajer hid og did for vinden?

Nej, hvorfor gik I ud? for at se et menneske klædt i bløde klæder? Se, de, der går i prægtige klæder og lever i vellevned, de er i kongers sale.

Nej, hvorfor gik I ud? for at se en profet? Ja, jeg siger jer, endog mere end en profet.

Han er den, om hvem der står skrevet: »Se, jeg sender min engel for dit åsyn, han skal bane din vej foran dig.«

Jeg siger jer: Blandt kvindefødte er ingen større end Johannes; men den mindste i Guds rige er større end han.« *(Luk. 7:24—28).*

Da Profeten Joseph Smith kommenterede denne udtalelse, fremsatte han følgende for os:

»1. Han (Johannes) havde fået overdraget den betydningsfulde mission at berede vejen for Herren. Hvem har nogensinde fået betroet et sådant hverv før eller siden? Intet menneske.

2. Han havde fået overdraget den betydningsfulde mission at døbe Menneskesønnen ... Hvem anden førte Guds Søn ned i dåbens vande og havde privilegiet at se den Helligånd dale ned som en due eller rettere sagt i en dues *tegn* som bekræftelse på denne handling? Duens tegn blev indstiftet før verdens skabelse, et vidne om den Helligånd, og djævelen kan ikke komme i en dues tegn ...

3. Johannes var på det tidspunkt den eneste lovlige husholder i rigets affærer, som dengang var på jorden, og han sad inde med magtens nøgler. Jøderne måtte adlyde hans instruktioner

og belæringer eller blive fordømt af deres egen lov; og Kristus selv fuldbyrdede al retfærdighed ved at være lydig mod denne lov, som han havde givet Moses på bjerget og derved herliggjort den og gjort den hæderlig i stedet for at ødelægge den. Zakarias's søn fravristede jøderne nøglerne, riget, magten og herligheden, ved den hellige salvelse og himlens forordning, og disse tre grunde gør ham til den største profet, født af en kvinde.« *(Profeten Joseph Smiths Lærdomme,* s. 331—332).

Joseph Fielding Smith

Hjælpe-foreningen

Hver eneste måned føler vi et stort ansvar for denne del af *Stjernen,* som vi har fået lov at disponere over. Det er slet ikke så svært at »finde på noget«, men vi ønsker som en hovedbestyrelse virkelig at *give* jer noget, I som ledere, funktionærer og medlemmer kan anvende og tilegne jer. Derfor tyr vi til vore Generalautoriteter med de mange års erfaring og »hånden omkring nælden«. I hvert fald føler vi, at følgende artikel fra str. Marianne C. Sharp har bud til hver eneste en af os, og vi deler den her med jer:

»Der er ét bestemt svar, der ved mine besøg i stavene har overrasket mig meget. Ved et møde i Hjælpeforeningen diskuterede vi ledernes egenskaber og skrev dem op på tavlen, efterhånden som de blev foreslået af de tilstedeværende. Derefter bad jeg hver enkelt søster nævne den egenskab, hun følte, hun allermest manglede. *På én undtagelse nær svarede de alle »Selvtillid«.* Da forstod jeg igen, hvor lidt vi kender til hinandens følelser. Disse søstre var allesammen stavsledere og udførte et fremragende arbejde for at fremme Hjælpeforeningen inden for deres stave, men alligevel følte de behovet for mere selvtillid. Når jeg har overvejet dette, har jeg prøvet på at forestille mig, hvad det lige netop er, vi trænger til, som kan give os mere selvtillid til udførelsen af vort kald i Hjælpeforeningen. Det er helt sikkert, at selvtillid er en nødvendig egenskab for en leder, for hvem vil følge en, der er blottet for selvtillid? Hvorledes skal vi kunne inspirere andre til tillid og til dygtighed, hvis vi selv mangler det? Hvad kan vi gøre for at vinde selvtillid? Hvordan skal vi bære os ad med at opnå den nødvendige viden om, hvorledes vi tillidsfuldt kan påtage os ethvert kald, der måtte komme til os?

Det forekommer mig, at nøglen dertil ligger i profetens ord: »... *søg efter kundskab ved læsning og ved tro«.* Hvor er der et bedre sted at gå hen end til Herrens ord, som de findes i skrifterne, og hvori Herren afslører menneskenes hemmelige tanker og gerninger samt Hans handlinger med mennesket ned gennem tiderne. Tror I, man kan lære noget om selvtillid ved at studere skrifterne?

Jeg har aldrig kunnet glemme, at jeg næsten ikke ville tro mine egne øjne, da jeg for første gang læste et eksempel på manglende selvtillid i Det gamle Testamente. Moses havde altid stået for mig som Israels mægtige leder, som den, der udførte de store mirakler for Faraos øjne, som fik Det røde Hav til at dele sig og som i fyrretyve år ledte Israels børn i ørkenen. Forestil jer min overraskelse da jeg læste det svar, Moses gav Herren, da Han første gang kaldte ham: »Derfor vil jeg nu sende dig til Farao, og du skal føre mit folk, Israeliterne, ud af Ægypten!« men Moses svarede: »Hvem er jeg, at jeg skulle kunne gå til Farao?« I sin barmhjertighed gav Herren ham bestemte og klare instrukser. Men igen sagde Moses: »... Hvis de nu ikke tror mig og ikke hører mig ...?« Da var det, Herren udførte miraklerne med staven og den visne hånd og instruerede ham om et tredje mirakel, han skulle udføre. Stadig svarede Moses: »Ak, Herre, jeg er ingen veltalende mand, jeg var det ikke før og er det ej heller nu, efter at du har talt til din tjener, thi jeg har svært ved at udtrykke mig og tale for mig.« Og Herren svarede: »Hvem har givet mennesket mund?«

Endnu engang bønfalder Moses Herren: »Ak, Herre, send dog enhver anden end mig!« Men så hører vi også, at Herrens vrede blussede op imod Moses, og Han gav ham Aron til at tale på hans vegne. Mon der er nogen søster, der kan vise mindre selvtillid, end Moses gjorde, da han blev kaldet? *Og dog blev han en mægtig leder!*

Når vi kæmper for at få selvtillid, mindes vi om at *»søge kundskab ved læsning og ved tro.«* Vi mindes om den selvtillid en ung mand havde, idet han ikke kom med indvendinger, da Herren bad ham om at udføre et hårdt arbejde, men straks viste sin tro på, at han kunne udføre den opgave, ved at sige: »Jeg vil gå og gøre det, som Herren har befalet, for jeg ved, at Herren ikke giver nogen befaling til menneskenes børn, uden at han bereder en udvej for dem, så de kan udføre det, som han befaler dem.« Nephi havde fået kundskab gennem studium af skrifterne, for efter at have udtalt ovennævnte tilskyndede han sine brødre til at vende tilbage til Jerusalem, ved at sige: »... lad os være stærke, ligesom Moses; thi han talte visselig til vandet i Det røde Hav, og det skiltes ... hvorledes kan I da tvivle? Lad os gå derhen; Herren er i stand til at befri os.«

Når vi tilegner os kundskab gennem studium og også gennem tro, hvorledes kan vi da tvivle på, at Herren vil være med hver enkelt af sine døtre i det kald, der kommer til hende? Hvorfor behøver vi ikke at tvivle? Hvorfor kan vi blive fyldt med selvtillid? Fordi vi er kaldet gennem Guds Præstedømme. Efterhånden som vi studerer vore lektier om samfundskundskab, forstår vi mere og mere af præstedømmets magt, og hvad sådant et kald betyder for os.

Når vi har modtaget et kald til en stilling, må vi studere og lære de krav, denne stilling stiller til os, for vi skal herliggøre vort kald. Men så må vi i tro forlade os på Herren og følge de eksempler, der er opstillet for os; hvis så vor tro er stærk nok, vil vi vinde selvtillid med ydmyghed. Og da kan vi stole på de ord, der blev sagt om Samuel: »Og Samuel voksede nu til, og Herren var med ham og lod ikke et eneste af sine ord falde til jorden.«

Det er mit vidnesbyrd, at hvis vi stoler på Herren og søger kundskab ved læsning og ved tro, vil Herren ikke lade et eneste af sine ord falde til jorden, og vi vil vokse i selvtillid og tjene Herren med glæde og fortrøstning.

(*Marianne C. Sharp,*
1. rådgiver i Relief Society Presidency).

Kære søster!

Kender du noget til Hjælpeforeningens arbejdsmøde-aktiviteter? — I vores håndbog står der at formålet med arbejdsmødet, som det anbefales at holde den anden uge i måneden, er »at oplære medlemmerne af hjælpeforeningen i syning og andre ting, der gør dem dygtige til at føre hus«. — Blandt meget andet som står om arbejdsmødet i vores håndbog er »at arbejdsmødet bør have et præg af selskabelig sammenkomst og generalbestyrelsen anbefaler, at man har det festligt og muntert. Sydagen bør have en atmosfære af formløshed og venlig samarbejdsvilje.« —

Har du været til et arbejdsmøde og oplevet denne atmosfære?

— Jeg har hørt flere udtalelser om, at et af de møder i Hjælpeforeningen som søstrene nødigst ville undvære var arbejdsmødet.

— Jeg ved, kære søster, at mange af vore ledere i Hjælpeforeningerne landet over står på pinde for os andre lige fra tidlig morgen til sen aften den dag, der bliver holdt arbejdsmøde.

Har du ikke helt fået lyst til at komme og være med? — Kom et par gange, så skal jeg garantere dig for, at den tredie gang, der er møde, så vil du nødig undvære det — vel at mærke, hvis du kommer og er positivt indstillet.

— Til alle de søstre, som trofast kommer hver gang, vil jeg gerne sige tak for jeres trofasthed, hjælp og støtte.

— Må vi alle være i stand til at komme til arbejdsmøderne beder jeg om i Jesu Kristi navn — Amen.

De kærligste hilsner til hver eneste søster i missionen sender

Tove Bernskov
2. rådgiver i missionen.

Et af de møder, det er sværest at blive samlet til, er vel nok arbejdsmødet. Vi ved, der er mange — og gyldige — grunde for, at vi ikke kommer, men mon vi ikke føler os tilskyndet til en ekstra indsats eller til bare at *prøve,* når vi nu læser, hvad str. Bernskov mener om denne afdeling af Hjælpeforeningen?

Til lykke!

Det er længe siden, vi har delt blomster ud, men nu har vi en stor buket til

str. Ruth Markmann i Randers,

1. rådgiver i Hjælpeforeningens distriktsråd for Jylland distrikt, og vi sender den med hjertelig lykønskning med vor lille søster, født den 4. februar.

Genealogisk Forening

Indsendelse af genealogiske skemaer

Da vi stadig modtager mange skemaer, som ikke er blevet kontrolleret, direkte fra søskende, gør vi endnu engang opmærksom på, at skemaer, som udarbejdes af søskende selv eller af andre søskende, som ikke er professionelle genealoger, skal, før de sendes til Amerika, kontrolleres af de *lokale* genealogiske foreningers bestyrelse eller lærere, eller, hvis der ikke findes nogen genealogisk forening i den pågældende gren, af den genealogiske *distriktsformand* i distriktet. De genealogiske distriktsformænd er:

for *København distrikt:*
Broder Peter Rasmussen,
Tønnesvej 43,
København S.

for *Jylland distrikt:*
Broder Andreas Sølbæk,
Ydunsvej 32, 1. tv.
Fredericia.

Vi gør dog opmærksom på, at de på skemaerne opførte navne, datoer, stednavne o. s. v. ikke bliver kontrolleret, men kun om skemaerne er udfyldt på rette måde.

Da det stadig kniber med at få søskende til at udfylde skemaerne rigtigt — vi modtager næsten ikke ét fejlfrit skema — skal vi endnu engang gennemgå de punkter, hvor de mest almindelige fejl, unøjagtigheder og ufuldstændigheder forekommer:

1. *Familie-repræsentant.* Denne rubrik skal under alle omstændigheder udfyldes på hvert eneste skema, selv om der eventuelt indsendes mange skemaer på én gang. Da skemaerne i Amerika behandles hver for sig, måske endda af flere forskellige personer, er det nødvendigt, at rubrikkerne udfyldes på *hvert* skema. Familierepræsentanten er som regel den samme som indsenderen af skemaet, men skal udfyldes med *fulde navn,* for kvinders vedkommende med fulde *pigenavn,* efterfulgt af eventuelt giftenavn, altså f. eks. *Karen Sofie Jensen Hansen,* hvilket vil sige pigenavn Karen Sofie Jensen, som er gift Hansen.

2. *Familie-repræsentantens slægtskabsforhold til ægtemanden (hustruen).* Også denne rubrik er absolut nødvendig på ethvert skema, og udfyldes med de *engelske* benævnelser, som findes på skemaet i DEN DANSKE STJERNE for november 1963, side 314. Der må altså *ikke* f. eks. anføres »tip-tip-tip-oldebarn« men skal skrives 4 g.g.son (dt).

3. *Ægtemand* og *hustru.* Alle navne skal anføres med *fulde* navn, for kvinders vedkommende med fulde *pigenavn,* også hvor der anføres fader og moder til ægtemand og hustru.

4. *Børn. Alle* børn opføres med *fulde* navn, efternavnet anføres ved *hvert* barn, selv om det er det samme for dem alle. Der må *ikke* benyttes gentagelsestegn for efternavnet.

5. *Stednavne.* Alle stednavne anføres med navnet på *sogn, amt* og *land* (ikke herred). Mange søskende glemmer at anføre landet, f. eks. Danmark (forkortet til Danm.), men vi kan ikke forvente eller forlange, at de amerikanske søskende, der behandler skemaerne, skal vide, at f. eks. Værløse ligger i Danmark, da vi får mange skemaer, hvor personerne er født i andre lande, og det derfor ikke er en selvfølge, at alle stednavnene hører til Danmark.

6. *Datoer.* Alle datoer anføres med *dag, måned* og *år,* og måneden skal skrives med *bogstaver* (de tre første bogstaver i ordet) og må *ikke* skrives med tal. Dette er nødvendigt af hensyn til den amerikanske skik at skrive måneden før dagen, hvorved der ville opstå måske skæbnesvangre fejl i datoangivelsen.

7. *Hvorfra haves oplysningerne på dette familiegruppeskema?* Her anføres kilderne til oplysningerne, og det er *ikke* tilstrækkeligt kun at skrive f. eks. »Arkiv«, der må anføres f. eks. hvilke kirkebøger, folketællinger etc. oplysningerne stammer fra.

8. *Andre hustruer (ægtemænd).* Hvis manden (hustruen) har været gift flere gange, anføres de andre ægtefæller i denne rubrik, nummereret 1, 2 o. s. v. *med vedføjet vielsesdato* eller, hvis denne ikke kendes, *dødsdato.*

Almindelige oplysninger:

Gentagelsestegn må benyttes ved *børnenes fødested,* hvis de er født samme sted.

Skemaerne udfyldes helst på *skrivemaskine,* eller med *blokbogstaver,* da amerikanerne har meget svært ved at tyde almindelig dansk håndskrift. Hvis personerne har flere fornavne, må der være tydeligt mellemrum mellem navnene.

Der må kun anvendes *sort* eller *blåsort* skrift, *ikke* f. eks. rød eller grøn, da disse farver er forbeholdt de amerikanske kontrollerendes interne notater.

Vi beder indtrængende søskende nøje at studere ovenstående instruktioner, før de udfylder deres skemaer, ligeledes bør de genealogiske foreninger, som skal kontrollere søskendes skemaer, læse dem grundigt igennem, da vi har erfaring for, at det er på disse punkter de fleste søskende begår fejl, når de skriver skemaer selv.

Når skemaer indsendes, skal det opgives, om søskende selv ønsker at udføre arbejdet i templet eller det skal anbringes i *Temple File* (se DEN DANSKE STJERNE for marts 1964, side 62). Vi gør opmærksom på, at skemaer, der indsendes nu, ikke kan blive færdigbehandlet, så de er parat til tempelrejserne i juli og august i år.

Afsendelse til Amerika: De kontrollerede skemaer afsendes af Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse til Salt Lake City, Utah, og portoen herfor er hidtil blevet betalt af Hovedbestyrelsen. På grund af den overvældende mængde skemaer, der afsendes, kan vi imidlertid ikke mere påtage os at betale hele portoen, som ofte kan løbe op i store beløb, og vi må derfor bede søskende, som indsender skemaer, der skal til Amerika, om at vedtægge *kr. 1,00 i frimærker* for *hver 10 skemaer* (eller mindre) til hjælp til portoen.

NB. Det er ikke for tidligt allerede nu at begynde at indsamle genealogiske oplysninger og skrive skemaer på dem af dine afdøde slægtninge, som du gerne vil gøre arbejde for i Templet i 1965!

Genealogisk Forenings Hovedbestyrelse.

Forårs-konferencerne

Har du genealogiske problemer, som du gerne vil drøfte personligt med distriktsformanden eller med Hovedbestyrelsen, så kom til forårskonferencen, som afholdes

i Århus den 18. og 19. april

i København den 25. og 26. april

og hvor der under det genealogiske møde vil være lejlighed til at stille spørgsmål og drøfte problemer.

DET GOTISKE ALFABET

Kalligraferet

A B C D E F G H I
J K L M N O P Q R S
T U V W X Y Z Æ Ø
a b c d e f g h i j k l m n
o p q r s s t u v w x y z æ ø

Haandskrevet

A B C D E F G H I
J K L M N O P Q R S
T U V W X Y: Z Æ Ø
a b c d e f g h i j k l m n
o p q r s s t u v w x y z æ ø

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

TEMPEL-REJSERNE

Har du husket at indsende den i sidste nummer af DEN DANSKE STJERNE indlagte »Foreløbige tilmelding«? Hvis ikke, så indsend den i dag, så vi kan planlægge rejserne. Husk, at også søskende, som kører i privat befordring, skal indsende blanketten, da Templet skal vide, hvor mange og hvem der kommer.

◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊◊

KRONET MED HERLIGHED

som findes på midtersiderne i DEN DANSKE STJERNE, begyndte i juni 1963.

Nye abonnenter, som kunne ønske at læse romanen fra begyndelsen, kan købe numrene fra juni til december 1963 incl. for ialt *kr. 10,00,* som enten kan sendes i anbefalet brev til DEN DANSKE STJERNE, Priorvej 12, København F., eller indbetales på postgirokonto 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTERDAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F. *Husk på talonen at anføre, hvad der ønskes.*

»Nu må papa gå,« sagde han, idet han prøvede på at frigøre sig.

»Et kys, et kys til – mere kys,« råbte de.

Så løftede han dem op, én for én, og kyssede dem igen. Han lagde sin arm om sin hustrus hals og trykkede sine læber mod hendes.

»Farvel, min elskede,« sagde han, »pas godt på børnene og husk også på mig,« og han nynnede en sang, idet han gik ud af lågen. Signe stod og så efter ham. Den melodi, der lød tilbage til hende, var »O, min Fader«. En underlig angstfuld fornemmelse kom over hende, og hun satte sig grædende ned, medens børnene klamrede sig til hende og spurgte hende, hvad hun græd for, og søgte at trøste hende.

En frygtelig ulykke i Dry Hollow! En minering eksploderede for tidligt, flere af arbejderne kom til skade, og Rupert Ames var dræbt – kastet ned i kløften og næsten begravet under de nedfaldende sten.

Bring den sørgelige nyhed til hans hustru og børn, men gør det så skånsomt som muligt. Lad dem ikke se det sønderknuste, blødende legeme. Skån dem, alt hvad du kan.

Ja, det blev altsammen gjort – alt hvad der stod i menneskelig magt at udføre; og de hundreder af mennesker, for hvem Rupert Ames havde åbnet et nyt lys og gennem Guds styrelse havde givet et fast og sikkert fremtidshåb, samledes ved hans båre og lod deres tårer blande sig med hans børns.

Endnu en udødelig sjæls jordiske mission var endt. Livets skole havde lukket sig for ham. Han var gået ind i en anden tilværelse. Den store skolemester havde forfremmet ham.

Og efter at alt var forbi, sagde Signe Ames blot:

»Gud véd, hvad der var bedst. Han er kun gået forud. Han var min ægtefælle i livet, han er det igennem al evighed. Hans mission er der, min er her. En gang vil vi mødes igen.«

XI.

»Går ud i al verden og prædiker evangeliet for al skabningen!« – Mark. 16: 15.

Hr. Henrik Bogstad lænede sig tilbage i sin stol foran kaminen med en følelse af lettelse. Han havde lige vist en ung mand ud, som omdelte religiøse skrifter, omhandlende en af disse »nylavede religioner«, importeret fra Amerika, det land, hvor al humbug havde sin oprindelse. Hr. Bogstad havde hele den dag været beskæftiget med at ordne nogle mellemværender mellem sig og sine lejere og var derfor om aftenen i mindre godt humør. Hans optræden over for missionæren var derfor mere hensynsløs, end han var vant til at udvise over for fremmede.

Hans samvittighed bebrejdede ham dog lidt for hans opførsel, når han tænkte på, hvad den unge amerikaner havde sagt. Han havde intet at udsætte på de religiøse lærdomme, denne havde fremsat, men hvad skulle han plages med religion for? Han havde besværligheder nok; thi et stort ansvar var kommet til at hvile på ham nu, da han havde overtaget ledelsen af ejendommen efter faderens død. I denne tid var fornøjelserne i fuldt sving i Kristiania, og her sad han nu og måtte undvære behageligheder på grund af dette nødtvungne besøg i hjemmet.

Efter at have siddet en stund i tanker rejste han sig og gik hen til vinduet. Uden for dækkede sneen alt – marker, vejen, den frosne sø og bækken. Husene var halvt skjulte, og grantræerne på fjeldsiden stak frem af store dynger af sne. Udsigten over dette vinterlandskab var henrivende fra vinduet. Ude på søens store, hvide flade i det fjerne sås mørke pletter her og der. Det var de små øer, og på en af disse havde Signe Dahl boet. Henrik undredes på, hvorledes hun havde det, og hvor hun var henne i det store Amerika. Han havde hørt, at hun var godt tilfreds derovre og var lykkelig, men ud over dette havde han ikke fået noget at vide om hende. Han havde for længe siden slået en streg over hele denne affære med Signe. Han havde ophørt at

tænke på hende i noget andet lys end som en yndig, men samtidig mærkværdig pige, der kunne modstå et sådant tilbud som det, han havde givet hende.

Som Henrik stod der og så ud af vinduet, lagde han mærke til, at den unge fremmede, som havde besøgt ham for knapt en time siden, kom tilbage ude på vejen. Lige idet han var ved at gå forbi, råbte Henrik til ham og bad ham komme ind igen og tog imod ham i døren.

»Kom ind,« sagde han, »jeg vil tale lidt med Dem.«

Missionæren satte sin taske fra sig på en stol og satte sig selv på en anden.

»Jeg var lidt mindre høflig mod Dem, da De var her før,« sagde Henrik. »Jeg vil ikke have, at De skal tage mig for at være en grov person, især over for fremmede.«

»Jeg blev ikke i mindste måde fornærmet,« smilede den anden.

»Det glæder mig at høre. Jeg ville gerne have, at De fortalte mig lidt om Amerika. Jeg har aldrig været der, men jeg har i sinde at tage derover en gang. Jeg har nogle venner og ikke så få slægtninge derovre. Fra hvilken del af landet kommer De?«

»Jeg er fra Wyoming.«

»Det er langt ude vest på, er det ikke?«

»Ja.«

»Jeg har to onkler, som bor i Minnesota, men det er et godt stykke fra Wyoming. Hvor opholder De Dem her, hvor er Deres natteherberge?«

»Jeg er en omrejsende evangeliets forkynder, og jeg bor hvorsomhelst, det kan træffe sig.«

»Så kan De bo hos mig i nat. Jeg er ikke videre stærk i religion, men hvis De vil blande lidt oplysning om Amerika i Deres prædiken, så skal jeg med glæde høre på Dem.«

Disse betingelser gik den anden villigt ind på. Efter et rigeligt aftensmåltid satte de to unge mænd sig mageligt til rette ved den med en skærm beskyttede lampe i biblioteksværelset. Missionæren åbnede sin prospektbog og forklarede hvert enkelt af billederne. Han fortalte om de store

strækninger af sletteland i det vestlige Amerika, om de store græsgange, de høje bjerge, de frugtbare dale mellem disse, opdyrkede ved hjælp af kunstig vanding og om den mærkelige store saltsø.

»Dette er templet.«

»Å, og hvad er det til?«

Hensigten med at bygge templer blev forklaret.

»De siger, at I døber for de døde?« spurgte Henrik. »Hvorledes hænger det sammen?«

»Jo, som jeg fortalte Dem, da jeg besøgte Dem for lidt siden –«

»Undskyld mig, men jeg må tilstå, at jeg ikke hørte ret meget af, hvad De sagde. Jeg tænkte på disse uenige lejere, som jeg har så meget vrøvl med. Forklar det igen.«

Den anden smilede godmodigt og gjorde, hvad han blev anmodet om. Henrik lyttede denne gang opmærksomt til og var meget interesseret, samt stillede ikke så få spørgsmål.

»Nu, angående templet,« fortsatte missionæren, »vi tror, at hver eneste sjæl, som nogen sinde har levet på Jorden, som nu lever og som vil komme til at leve i fremtiden, vil få lejlighed til at høre Jesu Kristi evangelium. Der er kun et navn givet under himmelen, ved hvilket menneskene kan blive frelste, og ethvert menneske må høre dette navn. Den langt overvejende del af menneskeslægten har aldrig hørt evangeliet og vil ikke få det at høre her i dette liv.«

»Hvor kan de så få det at høre?«

»I den store åndernes verden. Da Kristus var dræbt på korset, gik han til ånderne, som var i forvaring, dem, som var genstridige i Noa dage og blev ødelagte ved en flod. Der er ingen tvivl om, at Kristi frelsende magt er bleven forkyndt i åndeverdenen hele tiden siden. Mange af dem, som hører, vil fatte tro på ham. De har tro, de omvender sig fra deres synder, men de kan ikke blive døbt i vand til deres synders forladelse.«

»Nej, selvfølgelig ikke.«

»Og dog har Kristus udtrykkelig sagt, at uden et menneske bliver født igen af vand og af ånd kan han ikke indkomme i Guds rige. Hvad er der så at gøre?«

Henrik, der interesseret lænede sig ind over bordet, nøjedes med at ryste på hovedet.

»I 1. Kor. 15: 29 taler Paulus om dem, der blev døbt for de døde – og dette er et guddommeligt princip. De levende kan blive døbt for de døde, således at de, der har forladt denne verden, kan modtage evangeliet i åndernes verden og have vanddåben udført for dem af nogen, som endnu lever i kødet.«

»Dette er en mærkværdig lærdom.«

»Disse dåbshandlinger udføres i templer. De sidste dages hellige anstrenger sig for at tilvejebringe deres slægtregistre så langt tilbage som muligt; derefter går de ind i deres templer – de har allerede fire af dem – og der udfører de dette arbejde for de døde. På denne måde er Malakias' profeti gået i opfyldelse om, at profeten Elias skulle komme, før Herrens den store og forfærdelige dag kommer, »og han skal vende fædrenes hjerte til børnene, og børnenes hjerte til deres fædre«, at Herren ikke skal slå landet med band. De vil finde dette i det sidste kapitel af det gamle testamente.«

Lampen brændte til langt ud på aftenen, medens disse to mænd sad ved den, fordybet i samtale; og talen drejede sig ikke, således som den ene af dem havde foreslået, hovedsagelig om Amerika og dets materielle forhold.

XII.

»Således kan da ingen af eder,
som ikke forsager alt det, han ejer,
være min discipel.« – Lukas 14: 33.

»Jeg forstår ham ikke,« sagde fru Bogstad. »Hans opførsel er så mærkværdig.«

»Det er simpelt hen skammeligt af ham,« tilføjede frøken Selma Bogstad. »Han bringer hele familien i vanry.«

Moderen svarede ikke, men vendte sig tankefuldt bort fra sin vrede datter.

»Mennesket er helt forgabet i denne amerikanske religion,« fortsatte pigen, medens hun nervøst gik frem og tilbage i værelset. »Pastor Tonset kom for at tale med ham forleden dag, og du skulle bare have hørt dem! Præsten kom, som ven af familien, for at advare ham, men tror du, at Henrik ville tage mod råd? Nej, han begyndte endog at diskutere med præsten – sagde uden videre til ham, at han kunne bevise denne religions sandhed ud af skriften.«

»Har han talt til dig om det?«

»Ja, og han prøvede på at få mig til at følge ham til Osterhausgaden, hvor disse mennesker holder forsamlinger. Jeg sagde ham rigtignok tydeligt og bestemt, at jeg ikke ville høre et ord om denne religion.«

»Han lader til at være alvorligt interesseret.«

»Og det er det kedelige ved det. Det nytter ingenting at tale til ham. Han betragter det som en selvfølge, at han bliver latterliggjort og forfulgt. Jeg tror, han er i stand til at ofre alt for denne sekt, der har fået kløerne i ham.«

En stærk ringen af klokken bragte Selma til døren. Det var Henrik, som havde glemt sin nøgle. Han hængte sin hat på knagen og tørrede sveden fra sit ansigt, thi det var en lummer aften, derefter sagde han lystigt:

»Foråret kommer, jeg kan mærke det på luften. Jeg skal være glad for at komme ud til Nordal – der vil blive meget at gøre derude i sommer –«

»Henrik,« afbrød hans søster ham, »vi har lige talt om dig.«

»Talt om min ugudelighed, antager jeg.«

»Om din dårskab. Det er ikke særligt behageligt for os, det du gør.«

»Hvad gør jeg? Er jeg ikke god mod dig, moder?« Han lagde sin arm kærligt om hendes skulder, men hun sad med sit ansigt skjult i sit lommetørklæde og svarede ikke. Han vendte sig til Selma.

»Hvad har jeg gjort?« spurgte han. »Drikker jeg? Spiller jeg? Stjæler jeg eller lyver og bander jeg? Behandler jeg nogen

af jer uvenligt? Er jeg hensynsløs mod min moder eller min søster?«

»Du omgås med mennesker, som man allevegne regner for det værste udskud på jorden,« svarede søsteren vredt, idet hun stillede sig hen foran ham. »Du bringer skam over os – over hele Bogstad-familien – du – men hvad kan det nytte at tale til dig.«

»Det nytter ikke det allermindste, kære søster. Du vil ikke svare mig på mine spørgsmål. Du anklager, men du kommer aldrig med noget bevis. Du vil hellere tro, hvad uoplyste mennesker fortæller, end hvad jeg siger. Du lytter til alskens snak, men sandheden, som jeg så gerne ville give til dig, vil du ikke høre på. Jeg har bedt dig vise mig nogle af de dårlige ting, som de Sidste Dages Hellige lærer, men endnu har du ikke en gang prøvet derpå. Jeg har opfordret dig til at gå med mig –«

»Tror du, jeg ville vanære mig selv i den grad, at jeg lod mig se i deres møder?«

»Du vil ikke en gang læse et lille skrift; du lukker dine øjne og øren. Du skyder Gud bort fra dig, når du siger, at Han ikke åbenbarer sig mere; og således gør pastor Tonset og alle hans ligesindede. Fordi jeg er villig til at modtage lyset, selv om det kommer fra en »sekt allevegne ilde omtalt«, er jeg et slet menneske. Men det siger jeg dig, Selma, og du også, moder, at jeg nu måske bliver betragtet som en skamplet på Bogstad-familien, men den tid vil komme, da I og hele denne familie vil takke Herren for, at ét medlem af familien hørte sandheden og havde mod nok til at annamme den!«

Selma var gået hen til døren og forlod værelset uden at svare. Henrik satte sig ved siden af sin moder, og de to fortsatte samtalen sagte og roligt.

Moderens hår var hvidt, ansigtet skarpt og furet som efter svære lidelser, hænderne var magre. Selmas udtalelser gjorde hende urolig, tilligemed hvad en snes andre interesserede slægtninge havde at sige; men når hun talte med Henrik alene, havde hun ro, og hun lyttede stille til, hvad han fortalte hende. Hun var så gammel og svag og så grundfæstet i sine forfædres tro, at hun kun vanskeligt kunne fatte de lærdomme,

som hendes Henrik forklarede; men dette vidste hun, at der var noget i hans tone og måde at tale på, som beroligede hende og drev vreden og de hårde følelser på flugt, som de andres tale havde efterladt.

»Du véd, moder,« sagde Henrik, »at dette gengivne evangelium besvarer så mange af livets gådefulde spørgsmål. Det er altomfattende, fornuftigt og fuldt af barmhjertighed. Fader var, som du meget godt véd, ikke en religiøs mand. Da han døde, udtalte pastor Tonset det som sin mening, at fader var en fortabt sjæl –«

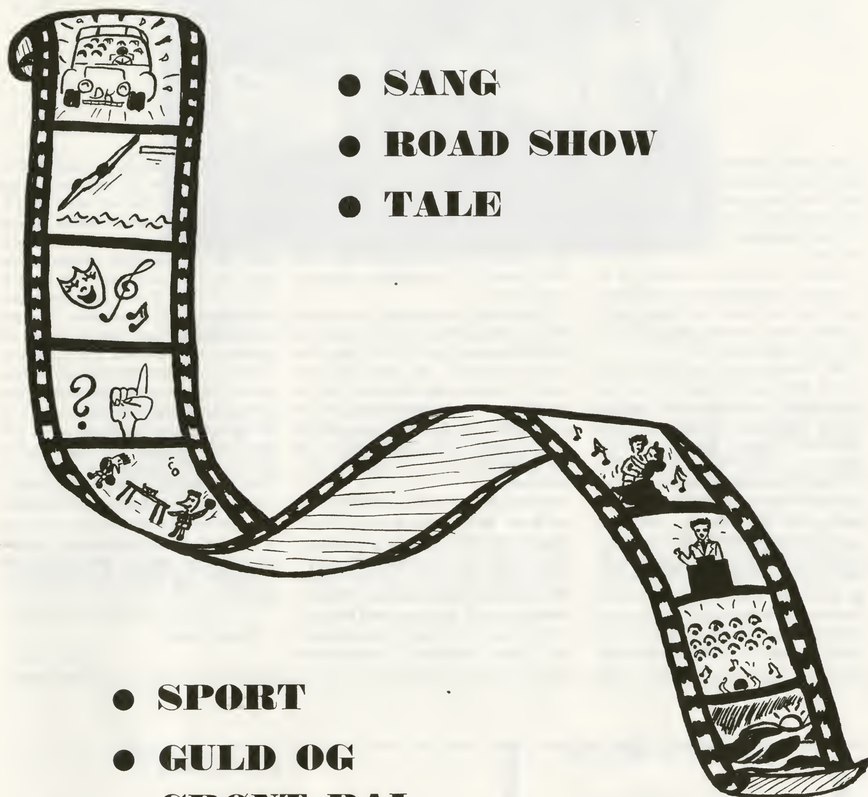
»Fader var en god mand.«

»Jeg véd, han var, moder; og at sige, at han, fordi han ikke kunne tro på de mange selvmodsigelser, som udgives for religiøse sandheder, derfor er evigt fortabt, kan jeg ikke gå med til – har aldrig kunnet. Fader vil, ligesom vi alle, fortsætte at lære i åndeverdenen, hvortil vi alle må gå; og når tiden kommer, vil han uden tvivl forstå evangeliets sandheder og annamme dem. Og her er det, at sand religion stråler i al sin skønhed: Den lærer, at der er håb hinsides graven; at frelse ikke er begrænset til dette liv; at enhver sjæl vil have en lejlighed, enten her eller herefter. Du, moder, har bekymret dig meget over faders tilstand. Gør det ikke mere, han er i gode hænder.« Han havde nær føjet til, at hun havde mere grund til at sørge over de levende, men han sagde ikke mere.

Selma kom ind med kaffen, og der blev ikke talt mere om religiøse emner. Uagtet Henrik havde ophørt med at drikke kaffe til sine måltider, så nød han dog en gang imellem en smule i moderens selskab. Han tog den kop, hans søster rakte ham, hvorefter hun forlod stuen. Henrik og hans moder fortsatte deres samtale. Den drejede sig om de gamle troslærdomme, indpodede i dem og deres forfædre, siden den »reformerte« kristendom var nået til deres land. Henrik havde ikke som dreng været religiøs, således som folk almindeligvis udtyder dette ord, men desuagtet havde han et anstrøg af religiøsitet og sand gudhengivenhed, der blev vakt ved den amerikanske missionærs budskab. Men denne åndelige opvækkelse hos den unge mand blev dog ikke betragtet med velvillige øjne af hans

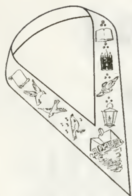
G.U.F. - STÆVNET 1964

ÅRHUS 16., 17., og 18. MAJ

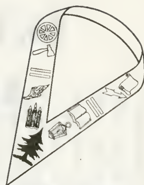

- **SANG**
- **ROAD SHOW**
- **TALE**
- **SPORT**
- **GULD OG GRØNT BAL**

Planlæg allerede nu, så også du er med til de glade og festlige dage i samvær med søskende fra hele landet. HUSK, det er den 16., 17. og 18. maj, vi alle skal til Århus!

PRIMARY

Hvorledes bliver man en virkelig god lærerinde i Primary?

Når man bliver kaldet til at være en sidste dages hellig lærerinde, bliver man glad, men dog også noget bekymret, for hvis man ingen erfaring har i at blive en god lærerinde, hvorledes får man den da?

Hvis du føler dit mod synke, så læs et kapitel af Mormons Bog eller Bibelen. Som regel slår man altid op på et sted i bogen, som man netop har behov for at læse igennem.

Lad Primary-dagen blive en fastedag, og bed. Bed med dit hjerte til Gud, ikke bogstaveligt, men ydmygt om hjælp, så de små virkelig kan gå hjem med noget værdifuldt i deres hjerter efter en Primary-time. Og du vil få hjælp. At faste er ikke det mindste besværligt, man kan faste op til 8 dage ved hårdt arbejde, uden at blive dårlig deraf.

Læs lektien igennem igen og igen, så du kan den tildels udenad og ikke behøver at kigge i bogen hele tiden, for på den måde kan man til tider miste børnenes opmærksomhed. Man kan også bede børnenes forældre, om de vil indprente børnene at vise deres lærerinde respekt i søndagsskolen og i Primary.

60.000 mødre over hele jorden underviser børnene i Primary. Tænk, om du kunne bringe bare ét lille barn til Primary i 1964, det ville da blive 60.000 nye små sidste dages hellige børn over hele jorden. Et vidunderligt resultat at have for øje.

Mange har bryderier med ,at de små ikke vil sidde stille, men vi selv var jo ikke anderledes, da vi var børn. Der kommer dog altid den dag i vort liv, hvor vi mindes dette eller hint fra vor barndom med taknemmelighed, og til dette minde vil Primary for evigt stå som et skønt minde, fordi den jo var en klippefast grund, som de små startede ved.

Ja, kære lille Primary-lærerinde, læs og du vil lære mere og mere, thi vi voksne kan heller ikke lære for meget. Jeg tænker på en mand, som sagde: »Den, som ikke læser, er ikke bedre end den, som aldrig har lært at læse.«

Syng også de små sange med børnene, som vi har i de små kirkesangbøger. De ti første minutter af Primary-tiden er beregnet til musik og sang. Det er meget vigtigt, at de små lærer vore sange og salmer. Der er ved konferencen i Primary i januar måned talt om at forarbejde nogle grammofonplader med alle børnesangene, således at alle kan være med til at lære. Som regel er der altid nogle af vore medlemmer, der har adgang til en grammofon, ellers må vi skaffe dette også. Spil én melodi ad gangen, til de små har lært teksten så vel som melodien. Bed også forældrene om at synge sammen med børnene eller invitér forældrene, mor eller far, til et Primary-møde nu og da, de vil få indblik i det ,der sker i Primary og muligvis få lært en sang nu og da.

Så nu ved du, hvad lørdagsaftenerne kan bruges til en tid fremover: familietime og sang og musik.

Ja, kære Primary-lærerinde, hjertet op i livet, og start din gerning fortrøstningsfuldt. Jeg ved det, for jeg har selv prøvet det.

Kærlig hilsen

Tove Gadd.

Fastelavn i Ålborg

Tirsdag den 11. februar afholdt Aalborg Primary en vellykket Fastelavnsfest for børnene i Søndagsskolen og Primary.

Vi begyndte kl. 16 under ledelse af præsidentinden, søster Gerda Nielsen, med sangen »Jeg takker dig, Fader« og bøn ved ældste Alvin Christensen. Derefter sang vi »Jeg har to hænder små«. Valgsproget blev fremsagt og ledet af Inge Nielsen.

Der blev så vist nogle film af hr. Schrøder fra Aalborg og Omegns Sparekasse, blandt filmene var nogle af børnenes gode venner, så som »Gøg og Gokke«, »Søren Spætte« og »Abbott og Castello«. Vi havde en lille pause imellem filmene, og her fik børnene fastelavnsboller og mælk. Der blev så vist nogle film om, hvordan børnene kunne lære at spare deres penge.

Vi sluttede kl. 18 med sangen »Giv, sagde den lille bæk«, og bøn ved søster Sonja Lind Jensen.

Tilstede ialt 82.

E.N.T.

Fastelavns- og Valentine-fest i Odense

Naturligvis skulle Fastelavn også fejres af Primary-børn i Odense, og det skete ved en fest onsdag den 12. februar, hvor alle børn var klædt ud ,og hvor man slog »Katten af tønden« under stor munterhed.

Men da det også ved denne tid er Valentine-dag i Amerika, havde søster Ostergaard arrangeret små Valentinekort til både børn og voksne.

Primary-børnehospitalet i Utah blev også husket med en hilsen i form af et stort hjerte 50 x 50 cm, hvor der i midten var en dukke iklædt den fynske nationaldragt. Langs kanten af hjertet var der 15 små hjerter hver med et billede af de børn, som kommer i Primary i Odense. Hvert af børnene havde givet en krone til denne hilsen, ligesom også børnene hver gang de har fødselsdag kommer med lige så mange gange en 5- eller 10-øre, som de fylder år, som går til Primary-hospitalet.

Vi har her i Odense set farvebilleder af det store arbejde, som udføres på hospitalet, og håber ,at vi igennem denne lille hilsen må kunne bringe børnene på hospitalet lidt glæde og opmuntring.

H. H.

PRIMARY

Kære Primary funktionærer!

Vi har fået den glædelige meddelelse, at der vil komme besøg af medlemmer fra Primarys generalhovedbestyrelse i Salt Lake City omkring d. 20.—21. april.

Ved den lejlighed ønsker de at mødes med alle søskende, som har med Primary at gøre, til en speciel Primary-konference i distrikterne. I vil få nærmere besked om de forskellige data og tider, og vi håber at se så mange som muligt tilstede, da det bliver en ganske speciel oplevelse.

Med venlig hilsen

Primarys Hovedbestyrelse.

EFTERLYSNING ! !

Til indbinding mangler vi nogle få eksemplarer af DEN DANSKE STJERNE for *februar måned 1962.*

Søskende, som måtte være i besiddelse af dette nummer og ikke selv har brug for det, vil gøre os en meget stor tjeneste ved at overlade os det. Vi betaler gerne med den normale pris, kr. 1,00 pr. stk.
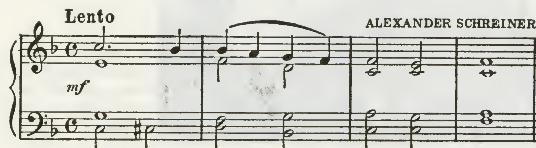
På forhånd tak!

DEN DANSKE STJERNE

redaktionen.

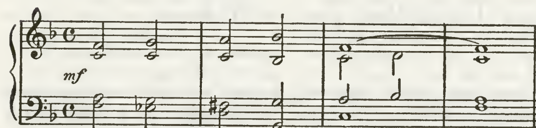

Søndagsskolen

Nadververs for april:

»Hvo kan gå op på Herrens bjerg, og hvo kan stå på hans helige sted? Den med skyldfri hænder og hjertet rent, som ikke sætter sin hu til løgn og ikke sværger falsk.« (Salm. 24:3—4).

Søndagsskolesang for april:

»Tak for vor skole«. (Nr. 86 i den blå sangbog).

»Tak for vor skole«, forfatter William Willes, komponist James R. Murray.

Til hvem sender vi vor tak for Søndagsskolen i denne sang? Takker vi søndagsskoleforstanderen eller grenspræsidenten eller måske sanglederen? Naturligvis er det klart nok, at det er til den Ene, som bor i det høje, at vi retter vor tak for alle vore mange velsignelser. Lad os derfor sørge for, at vi vender vore tanker imod Ham, fra hvem alle velsignelser kommer.

Vor Fader i himlen vil ikke spørge os om farven på vort tøj eller om andre trivialiteter. Han vil se ind i vore hjerter for at se, om vi virkelig synger til Ham. At sende vor hymne mod Gud er en vidunderlig oplevelse. Vi sangledere skal anbefale og opmuntre til at synge på denne måde, når vi synger. Vi vil sikkert ikke ønske at forringe dette hovedformål under vor sangøvelse.

Det anbefales atter, at vi ikke viser musikken så megen opmærksomhed. Vi kender denne melodi så godt og har sunget den i så mange år, at der ikke er nogen gyldig grund til at være nødt til at tærske den igennem på nogen måde.

Men kvaliteten af vor sang kan i høj grad forbedres. Vi sangledere vil først og fremmest fastsætte et moderat tempo, så det vil være bekvemt for alle. Organisten kan, hvis han er i stand til det, transponere musikken en tone lavere til es-dur. Dette vil reducere den øvelse, der er nødvendig på grund af de adskillige høje toner. Siden denne musik blev skrevet, er vore instrumenter blevet hævet i tonehøjde, en forandring som ikke er sket med vore sangstemmer.

Tænk på budskabet! Dette, og intet andet, udgør sangen. Det omfatter: »Må gennem dette livs vildsomme vej vi holde i ave hver tanke ...«, »Søg da til Herren i ungdommen hen ...« — Og hvem er ikke stadig i »ungdommen«? Det er vi alle, da dette liv virkelig og i sandhed er evigt. »Stræb at bekæmpe hver spire af ondt«, »Leve et liv, der er sjæleligt sundt«, og mange andre. På denne måde vil vi synge med fryd, medens vi dyrker vor himmelske Fader.

Præsident Brigham Young beordrede i sin tid, at Tabernakel-orglet skulle være af den fineste kvalitet og være parat til de første gudstjenester i bygningen, »så at evangeliet kunne blive sunget ind i folkets hjerter.« Lad os synge evangeliet ind i vore hjerter i dag, så vore hjerter til stadighed kan være farvet deraf, og lede os gennem alle livets omskiftelser.

Særligt forslag: Syng *fortissimo*, glad, med fuldstændig overbevisning og oprigtighed. Mindst tre fjerdedele af forsamlingen bør synge melodien, eller endnu bedre, alle bør synge melodistemmen. Mændene vil lyde som tromboner i den storslåede melodi, som ledsager denne sang.

Alexander Schreiner.

Søndagsskolen i april måned

Kære søskende!

Denne måned byder på en række interessante emner i vor Søndagsskole, først dåb for de døde, et af de punkter vore søskende uden for kirken har meget vanskeligt ved at forstå, så her er en kærkommen lejlighed til at få lært betydningen af dette store arbejde så godt, at vi kan svare frit og tydeligt på alle spørgsmål angående dette emne. Lektien slutter med en for kort (synes jeg) redegørelse over den rolle Templerne spiller ved dette arbejde.

Kap. 8, »Den Helligånd«, er måske et af de mest betydelige emner i hele vort kirkeliv, ja man kan vel godt sige, at det er det alt betydende, idet det er en forudsætning for forståelse af Guds hensigter, og menneskelivets dybeste mennig. Ligemeget hvor galt det vil gå os og hvor slemt det vil komme til at se ud, hvis vi altid har Guds Ånd hos os, eller hvis jeg må udtrykke det på den måde, hvis vi kun har den tilbage, så har vi i virkeligheden intet mistet, vi har dog alligevel det hele. Er det ikke vidunderligt at tænke sig, at det ikke bare er en skrivemåde, men at det i virkeligheden forholder sig således? Vi kan læse og sammenligne fra Mormons Bog hos Alma, 26: »Ja, den, som omvender sig og øver sig i tro og gør gode gerninger og beder uden ophør, ham bliver det forundt at kende Guds hemmeligheder: ja, og sådanne skal det gives at åbenbare ting, som aldrig har været åbenbaret, ja, sådanne skal det gives at bringe mange tusinde sjæle til omvendelse.«

Hvis nogen går rundt og undrer sig over, at vi ikke kan få folk til at godtage vore lærdomme om Kirken, og hvis vi synes at vi får for lidt ud af vores arbejde, så står der her i 22. vers, at den der øver sig selv i tro, og beder uden ophør, ham bliver det forundt at omvende sjæle til den Højeste. Så kan vi ikke sige, at vi ikke ved hvorledes vi skal bære os ad. Men Ammon forklarer i det foregående vers 21, at vi stadigvæk skal fatte et andet sind, han siger: »Mine brødre, hvilket naturligt menneske forstår disse ting jeg siger jer, der er ingen uden de bodfærdige, der fatter disse ting.«

Altså må vi uafbrudt have behov for at omvende os og skal være bodfærdige i sindet uden ophør. Dette er altså en betingelse for, at man kan have Guds Ånd hos sig, man kan have det i større eller mindre grad, men for at opnå dette at kunne omvende sjæle til Herren, skal vi tilfulde være herre over os selv, og øve os i Tro! jo mere vi øver os, des mere får vi af Guds Ånd, og hvad vi forsømmer på dette punkt, gør os fattige og magtesløse. Det er på denne måde at vor Profet taler med Gud den Almægtige, det ligger bare over vor fatteevne, fordi vi ikke besidder så stort et mål af Ånden, at vi selv der kan fatte det hele, vi kan kun ane det.

Nu må ingen tro, at jeg undervurderer nogen på det åndelige, det være langtfra min mening, men vi ved alle, at der er en guddommelig lov, der holder højt i ære det ene, at uden arbejde, uden flid og udholdenhed, uden at øve sig, uden at gøre noget, får vi kun det vi sår, og kun i forhold dertil, det er den eneste måde et menneske kan vise hvor det står, og hvad værdi det har. Derfor har denne lektie så stort et budskab til os og er så vigtigt at have fuld kendskab til, at vi må lære af hinanden gennem Evangeliet alt derom hvad der overhovedet er muligt. Der er kun en ting vi skal være meget varsomme med, kære søskende, og det er egne lærdomme, pas på hvis der er noget du er usikker med, så ti, husk det! og indhent oplysning på rette sted, det bliver du respekteret mere for, end hvis du forsøger at gennemtvinge dine egne meninger for ikke at tabe ansigt, og så vikler dig ind i noget du bitterligt vil fortryde.

Det er ikke i Guds Ånd at drage hastige slutninger uden omtanke, i vilde diskussioner, men gør som der står hos Moroni 10: 4 og 5: »Og når I modtager disse ting, formaner jeg jer til at adspørge Gud den evige Fader i Kristi Navn, om disse ting ikke er sande«, og dette, »Gennem den Helligånds kraft kan I kende sandheden i alle ting.«

Alt dette kan vi lære om gennem lektierne i denne måned, og klog er den lærer og lærerinde, der giver sig tid til at vide noget mere om lektierne end det er strængt nødvendigt, han og hun vi høste meget og give eleven den lyst de selv har til at vide lige så meget, og hvad der betyder mest af alt, de får Guds Ånd hos sig i større mål, ja, alt i forhold til hvad de sår.

April måned afslutter med emnerne »Nadveren« og »Guds tjeneres myndighed«, to lektier, der giver stof til dejlige skoletimer i vor Kirke, og som har den røde tråd fra de foregående emner gående gennem sig, med en masse muligheder for eleverne til at finde eksempler fra skrifterne.

Kære søskende, hermed ønsker vi jer rigtig god Søndagsskolemåned, og lektierne ser således ud denne gang.

Søndag d. 5. april fra side 140—150.
Søndag d. 12. april fra side 150—162.
Søndag d. 19. april fra side 162—170.
Søndag d. 26. april fra side 170—188.

Med venlig hilsen til jer alle.
På Hovedbestyrelsens vegne

Knud Edsberg.

(De søskende, der ønsker hurtigt svar fra os, skal efter den 15. april skrive til min sommeradresse, som er,

Knud Edsberg,
Nyrup pr. Kalundborg).

BEMÆRK!

Ved indbetalinger på Kirkens girokonto 333.38 skal der *altid* på talonen til venstre på girokortet anføres, hvad det indsendte beløb dækker. Vi får næsten hver dag indbetalinger, hvor talonen enten slet ikke er udfyldt eller er så ufuldstændig udfyldt, at vi ikke er i stand til at ekspedere bestillingerne.

Selv om der eventuelt er sendt brev med bestilling i forvejen, skal der *også* skrives på talonen, hvad beløbet er til, idet det tager 3—4 dage at få pengene pr. giro, og et brev vil derfor aldrig komme samtidig med pengene, og da vi får i snesevis af indbetalinger hver eneste dag, og det kan dreje sig om enten forskellige organisationer eller præstedømmet, Stjernen, materialer fra Missionskontoret etc., er det os ikke muligt f. eks. at finde ud af hvad et beløb på kr. 7,50 for »en bog« skal dække. Skriv nøjagtigt hvilken bog det drejer sig om, eller i hvert fald hvilken organisation der skal have pengene.

Husk altså altid at skrive på talonen, når De indsender penge, og det må kun være på den *venstre* talon på girokortet ,idet resten af kortet beholdes af girokontoret.

Missionskontoret.

Gensidig Uddannelses Forening

Så er det atter tiden, hvor vi begynder at tænke på Stævnet ,og som du måske har opdaget, er det flyttet frem til Pinsen i stedet for i juli måned, som det før har været. Det er af to grunde: For det første er det ikke alle, som kan få fri i juli måned, da sommerferieperioden er begyndt. For det andet, og ikke mindst, fordi tempelturen også finder sted på det tidspunkt, og som følge deraf vælger mange kun at tage til Schweiz. Det fortænker vi dem heller ikke i, men for at vi stadig kan holde disse stævner, er det nødvendigt, at vi får større tilgang, ellers kan stævnerne ikke bære sig økonomisk.

Hvis Stævnet i år ikke kan klare sig uden at give underskud, må vi holde op med at holde stævner og i stedet holde distriktsstævner. Så det er op til jer at komme til Stævnet og være med til at gøre det til en oplevelse for jer selv og andre.

Det at lave et stævne er ikke nogen let sag, men vi håber, at I vil støtte os ved at møde op til Stævnet i Pinsen, så vi kan se, at det arbejde vi har gjort ikke har været forgæves. I skal ikke blot gøre det for vor skyld, også for jeres egen skyld bør I møde op og nyde charmen ved et sådant arrangement. Vi kommer alle for at lære af hinanden. Det er jo netop formålet med G.U.F., at vi skal nyde godt af hinandens kundskab og glæder.

Har I nu i jeres gren gjort alt for at kunne deltage i Stævnets arrangementer?

Har I forberedt nogle gode sangnumre, nogle gode taler og, ikke mindst, har I lavet et godt road show, så jeres distrikt kan blive repræsenteret godt ved Stævnet?

Hvis ikke, er det på høje tid at begynde nu. Lad mig lige gentage emnet for talekonkurrencen: »*Vi bør respektere vore ledere som Herrens udvalgte.*« Det er et emne, som der kan komme meget ud af, og som vi alle kan tale med om.

Med hensyn til sangnummeret, må I huske, at solosang ikke er en præstation ,som kan deltage i konkurrencen. I må heller ikke glemme stævnesangene, som det store kor skal synge ved søndagsmødet.

Husk nu, at det ikke er for mig eller for Hovedbestyrelsen, at I skal gøre disse ting. Det er for jer selv, og jeg kan love jer, at det er en velsignelse at gøre disse ting. Vi må også huske, at vi ikke kan få velsignelser uden at gøre noget for dem.

På gensyn i Århus den 16., 17. og 18. maj.

Knud Hentzen.

Mødetider for

KØBENHAVN CENTRUM GREN

Søndag:	Præstedømmets møde	kl. 8,00
	Søndagsskole	kl. 9.30
	Nadvermøde	kl. 15.30
Tirsdag:	Hjælpeforeningens korøvelse	kl. 18.30
	Hjælpeforeningen	kl. 19.30
	Grenens korøvelse	kl. 21,00
Onsdag:	Primary	kl. 15,30
	G.U.F.	kl. 19,15
	Distriktets korøvelse	kl. 20,45

Genealogisk møde: 2. og 4. søndag i måneden kl. ca. 17,15, umiddelbart efter nadvermødet.

KØBENHAVN DISTRIKTS MÅNEDSHILSEN

Hvad er et distriktsråd?

Medlemmerne udpeges blandt brødre, som har erfaring med hensyn til et eller flere områder af kirkens organisationsarbejde.

Deres opgave er at vejlede og at opmuntre til fortsat aktivitet. De udsendes som direkte repræsentanter for distriktspræsidentskabet til distriktets grene og til organisationerne i disse. I vort distrikt attacheres rådets medlemmer til bestemte grene for perioder på 3 måneder og til organisationer for et år ad gangen, således at et bestemt rådsmedlem i denne tid i videst muligt omfang besøger den pågældende gren og i særlig grad interesserer sig for den bestemte organisations anliggender.

Grenspræsidentskabet orienteres gennem Distrikts-Bulletinen om fordelingen af rådsmedlemmerne, så at der kan ydes medlemmet tilbørlig opmærksomhed, når han kommer på besøg, ligesom han i sin egenskab af distriktets udsending vil være den, som grenens møder er under direktion af ,når højere kirkelig myndighed ikke er tilstede.

Rådsmedlemmerne er altid villige og kvalificerede talere, og de vil være glade for at arrangere besøg fra andre grene af musikalske eller andre talenter. De er åbne og modtagelige for forslag, kritik, ros og dadel, og vil bringe sådanne indtryk tilbage til distriktspræsidentskabet.

Distriktspræsidentskabet.

KREDSLÆRERINDERNES *budskab*

»Det er ikke passende, at jeg giver befaling i alle ting.« (L. & P. 58:26).

Formål: At understrege det faktum, at det er gennem udøvelse af handlefrihed, vi udvikler initiativ og selvtillid.

Handlefrihed er en fundamental del af evangeliet; i virkeligheden blev der udkæmpet en kamp om den i himlen.

Vor himmelske Fader råder os til at danne vort liv efter de rette principper. Han har givet os love og bud til vejledning, som, hvis vi følger dem, vil sikre os lykke i dette liv og glæde i den kommende verden. Ikke desto mindre tillader Han os at anvende vor egen dømmekraft og handlefrihed under udøvelsen af disse principper og til efterfølgelse af disse bud. Kun på denne måde kan vi lære, vokse og gå fremad. Et af formålene med den frie vilje er at sætte os i stand til at udvikle så meget initiativ, så vi ikke behøver at få befalinger om alle ting. Kort sagt: da profeten Joseph Smith blev spurgt, hvorledes han bar sig ad med at styre sit folk, svarede han: »Jeg lærer dem de rette principper, så styrer de sig selv.«

Dette kloge livsprincip blev også understreget af Frelseren i lignelsen om de unyttige tjenere. I denne lignelse spurgte Jesus: »Takker han vel tjeneren, fordi han gjorde det, som var befalet ham?« Frelseren svarede negativt på sit eget spørgsmål og tilføjede så: »På samme måde er det med jer: når I har gjort alt det, der er befalet jer, skal I sige: 'Vi er kun unyttige tjenere; vi har ikke gjort andet ,end hvad vi var skyldige at gøre.'« *(Luk. 17:10).*

Vi bør ikke blot følge Herrens særlige befalinger, men for at være nyttige tjenere, bør vi gå den ekstra mil og anvende initiativ og handlefrihed til at gøre godt og leve et godt, kristent liv.

En af grundene til, at vor himmelske Fader opmuntrer os til at bruge vor frie vilje og dømmekraft, er, at vi derved kan udvikle tillid og tiltro til os selv.

Der findes en gammel historie, som fortæller, at nogle af de gamle guldmagere troede, at hvis de kunne finde et bestemt stof, kunne de forandre nogle af de almindelige lavere metaller til det pure guld; men dette usædvanlige stof undgik dem altid.

Et lignende usædvanligt »stof« i karakteren behøver imidlertid ikke at være så vanskeligt at få fat på. Dette vigtige karakter-»stof« er selvtillid i forbindelse med ydmyghed. For at kunne opbygge et liv i sukces, må vi have tillid og tiltro til vore egne af Gud givne talenter og evner.

Platon sagde: »Tag selv ledelsen af dit liv; du kan gøre med det, som du vil.« I sin visdom vidste han, at de, som havde selvtillid, stadig søgte at opdage og overvinde deres egne fejl, som holdt dem fra at opnå, hvad de i virkeligheden kunne opnå.

En eller anden har meget klogt sagt: »Intet menneske har fået stor sukces i livet eller forberedt sig på passende måde til udødeligheden ved blot at gøre sin pligt,« og Lære og Pagter siger: »... den, som skal tvinges til alt, er en lad og ikke en klog tjener, hvorfor han ingen belønning får.« *(L. & P. 58: 26).*

Præsident Henry G. Moyle gav et smukt udtryk for denne tanke, da han sagde: »Vi skal selv handle. Vi må af egen fri vilje tage initiativet til at søge efter sandhed. Har vi først taget fat på det, gør Herren os større, fylder vore sjæle med sin hellige ånd ...« *(Conference Report,* October 1959).

Lad os følge Herrens formaning og gøre mange ting af egen fri vilje »og udøve megen retfærdighed,« for Herren har sagt: »Thi kraften dertil har de i sig, hvorved de kan handle efter egen fri vilje. Og dersom menneskene gør det gode, skal de ingenlunde miste deres løn.« *(L. & P. 58:27—28).*

KREDSLÆRERNES *budskab*

Vi kan holde vore pagter, hvis vi vil ...

IV

Holde budene og være modige

HOVEDTANKE:

Åndelighed begynder med, at man holder budene og følger den Helligånds påmindelser.

INDLEDNING:

Lektien kan begynde med, at gruppen overvejer følgende punkter:

1. Intelligens er lys og sandhed.
2. Sandhed er kundskab om virkeligheden.
3. Lys er kundskab om, hvad man skal gøre.
4. Når menneskene efterlever det lys og den sandhed, de har, modtager de mere og mere lys og sandhed.

ILLUSTRATION:

Hjemmelæreren kan gennemgå Lehis syn om Livets Træ med familien (Nephi 8,11). Følgende sider af synet og fortolkningen af det, kan fremhæves: den mørke tåge, den snævre sti, jernstangen, træets dejlige frugt, de mørke vande, den store, rummelige bygning med dens beboere.

TANKER TIL DISKUSSION:

Spørgsmål: Hvordan kan det være, at så mange mennesker går bort fra den snævre sti, som fører til den attråværdige frugt?

Diskussionen bør gå ud på, at menneskene i sig selv mangler tilstrækkeligt lys og sandhed til at kunne finde retfærdighedens sti. De må holde fast ved jernstangen.

Spørgsmål: Hvorledes kan et menneske vide, at han modtager personlig åbenbaring?

Læs *Alma 32:27-37.* Påvis, hvorledes man må vokse i åndelighed og i evnen til at kunne erkende, hvad der kommer fra Ånden. Hvis vi vil læse skrifterne, lytte til Herrens salvede, søge Herren i bøn og leve retfærdigt, vil der blive givet os mere lys og sandhed. Efter mange erfaringer med lydighed mod den Helligånd, når vi har set de gode følger deraf, vil vi kende og skatte Åndens påmindelser. Så kan vi i sandhed holde os til jernstangen. En af de vigtige prøver på vor åndelighed eller vort greb i jernstangen er: Ledes vi til at følge de råd, der gives os fra de mænd inden for præstedømmet, som præsiderer over os?

Spørgsmål: Hvorfor er det nødvendigt at være modig for at være åndelige? Gennem eksemplet på den foragt og hån, folket i den store, rummelige bygning i Lehis syn viste, kan De påvise, at verden har tilbøjelighed til at ringeagte mennesker, som i sandhed prøver på at tjene Gud. Man kan kun leve ved Ånden, hvis man frygter Gud mere end mennesker og er forberedt på at ofre noget for at gøre det, som er rigtigt.

Bed familien om at fortælle:

1. Hvilke følger det har, når man med vilje er ulydig mod Herrens bud.
2. Hvilken tilfredsstillelse der følger med at have sine meningers mod under vanskelige forhold.
3. De særlige Åndens gaver, som visse mennesker, de har kendt, har været velsignet med.
4. Hvad kan vi gøre for at blive mere samvittighedsfulde og modige?

HJÆLPEMATERIALE:

»... men det, som dette påbud skal sigte på, er kærlighed af et rent hjerte, af en god samvittighed og af en oprigtig tro. Dette er nogle kommet bort fra, og de har vendt sig til intetsigende snak.« *(1. Tim. 1:5-6)*

»... i de sidste tider skal nogle falde fra troen, idet de lytter til forførende ånder og dæmoners lærdomme, ... brændemærkede i deres egen samvittighed.« *(1. Tim. 4:1-2)*

»Det menneske, som er utro mod det, Kristus hvisker til ham, og mod sin samvittigheds stemme, har ikke fred med sig selv.« (Præsident David O. McKay, *Treasures of Life,* p. 160).

»Verden trænger til troende mennesker og til lærere, som med oprigtig overbevisning og uforfærdet mod vil forsvare sandheden og over for en vantro verden forkynde et intelligent, personligt Væsens eksistens.« (Præsident David O. McKay, *Treasures of Life,* pp. 377-378).

Vi mødes alle

til G.U.F.-stævnet i Aarhus den 16., 17. og 18. maj!

PRÆSTEDØMMET

1. Mosebog, 1. kapitel, 6. vers:

»Derpå sagde Gud: Der blive en hvælving midt i vandene til at skille vandene ad.«

— — —

Hvor mange gange har vi ikke læst skabelseshistorien uden at tænke nærmere over den. Vi tager den for givet uden nærmere at prøve at definere dette store under, som skabelsen af planeterne og solsystemerne er.

Vi ved, at for Gud er alting muligt, vi ved at i kraft af Guds præstedømme er intet umuligt for Gud; dette præstedømme, nøjagtig den samme kraft, har Gud givet til menneskene, til dem af Hans sønner, som er værdige til at modtage det.

At vi ikke er i stand til at skabe disse ting, at flytte bjerge o. s. v., er ikke præstedømmets skyld, det er vor egen, fordi vi mangler tro. I Bibelen står, at har du tro som et sennepskorn, kan du flytte bjerge.

Præstedømmet er den største gave Gud har givet menneskene, det er en ting vi har modtaget direkte fra Gud, den er mere værd for en mand end alverdens rigdomme, den rigeste mand kan ikke købe præstedømmet, og alene dette siger os, at det er en kostelig ting, som vi må passe på.

Ærer du dit præstedømme?

Stil dig selv engang dette spørgsmål, og stil dig også dette: »Benytter jeg det præstedømme Gud har givet mig? Respekterer jeg mine medbrødre i præstedømmet?«

Vi er en samlet broderorden, forenet på en ganske særlig måde. Vi må lære i ganske særlig grad at respektere hinanden ,at lære tolerance, at øve godgørenhed og kærlighed mod vor næste. Vi må uafladelig tale Herrens sag til vore medmennesker, vi må forvalte de pund Herren har givet os.

Vi må ikke sige: nu har jeg præstedømmet, så er alting godt. Nej, det skal bruges hver dag, og din egen tro vil vokse med de resultater du ser, når du benytter dit præstedømme. En broder, som har præstedømmet, må altid tænke på, at han til enhver tid kan blive kaldet til at gå ud og salve en syg eller forrette andre ting præstedømmet vedrørende. Han må altid være ren og pæn, når han udfører disse ting. Det er en selvfølge, at en bærer af præstedømmet overholder Visdomsordet, for hvordan kan ellers Herrens Ånd virke i ham?

Gud har lovet os, at præstedømmet aldrig mere skal tages bort fra jorden, men selvom Gud har sagt det, må vi ikke lulle os til ro i den tro, at så er alt godt. Vi skal stadig passe vort præstedømme, vi skal passe vore møder i Kirken, og lad os så komme bort fra den kedelige tendens med, at vi kommer for sent søndag morgen til vore præstedømsmøder, lad os være enige om at være præcise.

Når en ny broder kommer ind i Kirken og han efter en tid modtager det aronske præstedømme, så er det den største dag i hans liv, han er stolt, når han første gang får lov til at uddele nadveren. Og, kære brødre, han har ret til at være stolt, det er i sandhed den største dag i hans liv. Når han modtager de andre grader indenfor præstedømmet, er han også stolt og lykkelig, men denne særlige dag, da han modtog præstedømmet, glemmer han aldrig.

Lad mig i denne forbindelse sige, at jo højere en broder stiger i præstedømmet, jo større tjener er han. En broder, som holder det melkisedekske præstedømme, skulle ikke betragte en broder med det aronske præstedømme med nedværdigende øjne, fordi han »kun« nemmelige, fordi vi mødte evangeliet i holder det laver epræstedømme; hvad ved du, min broder, hvad Herren har bestemt denne din yngre broder i præstedømmet til? Lad ydmygheden være fremherskende også i disse ting, og lad os selv være taknemmelige, fordi vi mødte evangeliet i de unge år.

Når du har opfyldt disse menneskelige krav, som dit præstedømme stiller dig, og du har opfyldt de kirkelige krav, og du så dertil har tro, så vil du opdage, at du er i stand til at udføre store ting. Men de største ting vil du ikke kunne udføre, fordi du er menneske med menneskets svagheder.

Lad Gud beskytte vort præstedømme, og lad os bruge det på en værdig måde, skal være mit ønske.

T. A.

DØDSFALD:

Silkeborg:

Den 26. januar døde broder **Gerner Rasmussen,** knap 49 år gammel. Æret være broder Rasmussens minde!

Randers:

Den 9. februar døde søster **Dorthea Marie Kristine Olsen Nielsen,** 80 år gammel. Æret være søster Nielsens minde!

København Centrum Gren:

Den 3. marts døde søster **Alvilda Jeppesen,** 63 år gammel. Æret være søster Jeppesens minde!

København Nordre Gren:

Den 7. marts døde søster **Etly Andersen,** 72 år gammel, og blev begravet fra kirken på Priorvej den 12. marts. Æret være søster Andersens minde!

Obs.:

GARMENTS

Søskende, som har været i Templet, kan hos deres grenspræsident få en prisliste over garments med oplysninger om, hvor og hvorledes de kan købe deres garments.

I København sælges garments ved søster *Inger Kyhlensø* tirsdag og onsdag fra kl. 12—18 i kirken, Priorvej 12, F.

Personlige nyheder

FØDSELSDAGE:

Vi siger til lykke til følgende søskende:

Amager:

Peter Ludvig Rasmussen, Tønnesvej 43, 70 år den 1. april.

København Søndre Gren:

Constantin Holmquist, Hørdumsgade 35, 75 år den 3. april.

Ellen M. Clausen, Kettegård allé 13, 60 år den 6. april.

Ricard Hinze, Tranehavegård 14, bolig 223, 80 år den 7. april.

Viborg:

Mette Kathrine Holm, 65 år den 3. april.

Frederikshavn:

Elna Marie Christensen, 70 år den 9. april.

Aalborg:

Nielsine Thomine Larsen, 80 år den 12. april.

Aarhus:

Ane Kristine Larsen, 75 år den 19. april.

Agnes Gustavsen, 75 år den 27. april.

Horsens:

Niels Anton Kobæk, 65 år den 21. april.

Esbjerg:

Maren Pedersen, 70 år den 26 .april.

VELSIGNELSER:

København Centrum Gren: 2. februar: Jørgen Henrik Clausen og Birthe Eleonora Hertzsprung Bisbjerg Clausens søn, Ted Anton Hertzsprung Clausen, velsignet af broder Harry Petersen

Bryllup i Fredericia:

Den 10. april vies i Fredericia broder *Karl Blohm, Esbjerg,* og søster *Ulla Ahlquist,* Fredericia. Stjernen ønsker hjertelig til lykke!

Bryllup i Amerika:

Søster *Anni Hasbo* og broder *Poul Erik Konnerup Kristensen,* begge tidligere København, viedes den 23. juli 1963 i Salt Lake Templet. Stjernen sender — lidt forsinket, men ikke mindre velment — de hjerteligste lykønskninger!

Dåb:	**Døbt af:**	**Håndspålæggelse ved:**
Esbjerg: 10. februar:		
Børge Wiemann	Broder Knud Holmboe	Broder Arne Pedersen
Aalborg: 3. februar:		
Lene Lind Jensen	Broder Jens Lind Jensen	Ældste David Paul Sampson
22. februar:		
Ole Kjeldsen	Ældste David Paul Sampson	Ældste Wayne Knight
Inger Mariane Nielsen Leth Kjeldsen	Ældste Thyce O. Petersen	Ældste David Paul Sampson
Amager: 8. februar:		
Birgit Irene Bach Nielsen	Broder Ejnar Nielsen	Broder Verner Korsgaard
Lei Aloha Moe	Ældste Roger Sorensen	Ældste Mark Petersen
Lanni Tau Moe	Ældste Roger Sorensen	Ældste Mark Petersen
Århus: 8. februar:		
Ruth Busk Christensen	Ældste Brent Johnson	Ældste Cary B. Christiansen
22. februar:		
Vera Elisabeth Muss	Ældste Lynn Stoker	Ældste Charles Rose
København Søndre Gren: 22. februar:		
Mary Christine Olsson	Ældste Shad H. Christensen	Broder Svend Aage Sønderby
København Centrum Gren:		
29. december 1963:		
Arvid Ernst Rasmussen	Broder Bent G. Lindhardt	Broder Arnold Køster
8. februar :		
Halvor Jørgen Theodor Hemsen	Ældste Lee G. Jensen	Broder Palle Hatting
Albert Jeberg Christensen	Ældste Roger Sorensen	Ældste Mark Petersen
Kitti Harriet Offer Christensen	Ældste Mark Petersen	Ældste Roger Sorensen

Ordinationer:	**Til:**	**Ordineret af:**
København Centrum Gren:		
12. januar:		
Arvid Ernst Rasmussen	Diakon	Broder Ernst A. Rasmussen
23. februar:		
Albert Jeberg Christensen	Diakon	Broder Knud Hentzen
Henning Aaager	Præst	Broder Hans Kaj Alfred Hatting
København Søndre Gren:		
9. februar:		
Irvin Holgersen Madsen	Diakon	Broder Verner Schmidt
Århus: 17. februar:		
Jens Johnsen Charles Nielsen	Præst	Broder Orla Rode Nielsen
Amager: 2. februar:		
Svend Andersen	Præst	Broder Kai Lykkegaard Nielsen
Ernst Helmer Petersen	Lærer	Broder Aage Petersen
Helge Damsbo	Diakon	Broder Henri G. Olsen
Frederikshavn: 13. februar:		
Ejvind John Kristensen	Lærer	Broder Jens M. Christensen

Aalborg: 3. februar:		
Berner Leo Jensen	Præst	Broder Poul Randrup
Jens Lind Jensen	Præst	Broder Hans Jørgen Schmidt
19. februar:		
Orla Stidsen	Præst	Broder Leif Klitgaard
Horsens: 23. februar:		
Jan Henrik Bjørn Greisen	Lærer	Broder Kristian Pedersen
Sønderborg: 16. september 1963:		
Craig LeRoy Bills	Diakon	Broder Aldon Clyde Bills

Ny statistik-sekretær

Den 16. januar er ældste *Brent James Peterson* blevet kaldet som statistik-sekretær i den danske mission. Ældste Peterson efterfølger ældste Stanley D. Jensen, der er afløst fra sin mission og rejst hjem til Amerika.

Ældste Peterson er født den 4. oktober 1941 i Salt Lake City, Utah, som søn af Mr. Lionel James Peterson og ankom til Danmark som missionær den 3. juli 1962. Han har arbejdet i København, Silkeborg, Aarhus, Amager, Kalundborg, derefter atter i Bagsværd, indtil han blev kaldet til sit nuværende kald.

Vi beder Gud velsigne ældste Peterson i det store, ansvarsfulde kald, der nu er pålagt ham.

Missionærankomster:

Med S.A.S. via New York er følgende missionærer den 10. marts ankommet til den danske mission:

Terry Ned Booras fra Albany, California, beskikket til at arbejde på Amager.

Lawrence Brent Christensen fra Salt Lake City, Utah, beskikket til at arbejde i Hvidovre.

Missionærafløsninger:

Følgende missionærer er den 20. marts blevet hæderlig afløst fra deres arbejde i den danske mission:

Rudi Grosmann Petersen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet i Hjørring.

David Paul Sampson fra Grand Junction, Colorado, efter sidst at have arbejdet i Aalborg.

Francis Brent Johnson fra Monroe, Utah, efter sidst at have arbejdet i Glostrup.

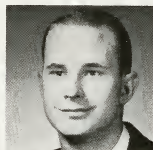
Howard Joseph Larsen fra St. Anthony, Idaho, efter sidst at have arbejdet på Frederiksberg.

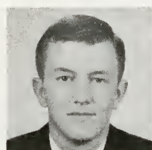
John Paul Jensen fra Rupert, Idaho, efter sidst at have arbejdet på Amager.

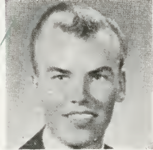
Norman Dale Anderson fra Tucson, Arizona, efter sidst at have arbejdet i Lyngby.

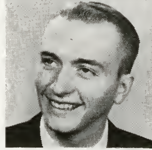
Arthur Eugene Larsen fra Salt Lake City, Utah, efter sidst at have arbejdet på Amager.

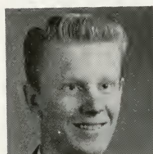
Missionærforflyttelser:	**Fra:**	**Til:**
8. februar:		
Stephen Poulsen	Vejle	København
David R. Christensen	Charlottenlund	Vejle
Kenneth R. Tucker	København	Charlottenlund
Sharon Hopkins	Århus	København
Janet Peterson	København	Århus
21. februar:		
Howard J. Larsen	Esbjerg	Frederiksberg
Robert Rasmussen	Silkeborg	Esbjerg
Glen Simmons	Roskilde	Vejle
Bravant W. Haslam	København	Kalundborg
Gayle C. Jensen	Kalundborg	Bagsværd
Kenneth R. Sorensen	Gentofte	Lyngby
Stanford K. Madsen	Sorø	Gentofte
Stanley T. Buxton	Sorø	Hellerup
Robert Memmott	Vejle	Missionskont.
Willy Gerlach	Fredericia	Silkeborg
Daryl W. Tanner	Århus	Kolding
Richard Michaelis	Kolding	Århus
Richard L. Jensen	Bagsværd	Roskilde
Frank Olsen	Kbhvn. Indre By	Odense
Cai J. Nielsen	Odense	Hvidovre
John E. DeMille	Hvidovre	Odense
Dale Nelson	Odense	Frederiksberg
Max Ricks	Haderslev	Odense
Don A. Hansen	Odense	Haderslev
Roger K. Petersne	Slagelse	Søborg
James McKee	Søborg	Slagelse
Floyd R. Garrison	Hellerup	Gentofte
Henning Sørensen	Frederiksberg	Fredericia
24. februar:		
Lynn P. Stoker	Århus	Aabenraa
Arman B. Peterson	Aabenraa	Århus

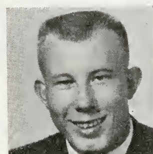

Terry N. Booras

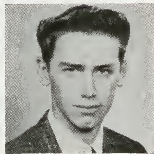

Lawrence B. Christensen

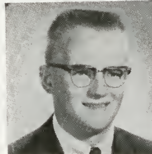

Rudi G. Petersen

David P. Sampson

Francis B. Johnson

Howard J. Larsen

John P. Jensen

Norman D. Anderson

Arthur E. Larsen

REC'D 20 APR

H. P. BALTZER

Begravelsesforretning

(Vanløse Ligkistemagasin)

Begravelser ordnes overalt - egen rustvogn

Jyllingevej 8 - København - (01) 71 75 01

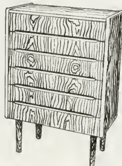
Corona TAPET

TEAKKOMMODE

som tegn.,
6 skuffer
direkte fra
fabrik

Kun

169,-

50 forskellige
komm. på lager

ØBRO MØBLER

Kommodespecialisten ARNE SANDAHL

— også jeg giver 10 % rabat —

Korsørg. 22 - Løgstørg. 13. ØB 953

Fredag åbent til kl. 20

Kirkens Musik, bl. a. »Zions Sange«, søges, ligesom noder af enhver art har interesse. Jørgen Ljungstrøm, Maglegårdsallé 83, Søborg.

Ny eller brugt folkevogn? Så snak med Mogens, tel. (01) HE 3280, og vær sikker på et godt køb altid med garanti.

Nedsat pris

på

luksusudgaven af

MORMONS BOG

Vi har nedsat prisen på luksusudgaven af MORMONS BOG fra kr. 17,00 til

kr. 10,00

Bogen er trykt på bibelpapir, og er i et lækkert, blødt, sort bind. Den egner sig fortrinligt som gave til såvel medlemmer af Kirken som venner og bekendte udenfor Kirken. — Bogen kan bestilles ved indsendelse af beløbet på postgiro 333.38, CHURCH OF JESUS CHRIST OF LATTER-DAY SAINTS, Dalgas Boulevard 164, København F. *Husk på talonen at anføre nøjagtigt, hvad der ønskes!*

Hjertelig til lykke, Ellen!

Inger, Caroline og Tove.

2.629,-* t/r

ALDRIG FØR SÅ BILLIGT TIL USA!

…og på kun 8 timer med SAS-Jet

SAS kan nu tilbyde flyverejsen til New York til priser lavere end nogensinde — på 21-dages billet på økonomiklasse flyver De NON STOP til New York med SAS Royal Viking Jet for kun 2.629*.— t/r. Forlang »Rejsenøglen til USA-ferien« og få alle oplysninger hos et SAS-autoriseret rejsebureau. — SAS flyver nu også direkte til New York, Los Angeles, Chicago, Anchorage, Montreal.

* Med forbehold af myndighedernes godkendelse.

SAS ....USA rejser i et bedre plan